

Η Ελλάδα και οι γείτονές της στα Ταχυδρομικά Δελτάρια (1895-1920)

Greece and Her Neighbors in Historic Postcards: 1895-1920

Philip P. Betancourt

ποταμός

Ο Philip Betancourt διδάσκει Ιστορία Τέχνης και Αρχαιολογία στο πανεπιστήμιο Temple, στην Φιλαδέλφεια της ΠενσυλΒάνιας. Το 2000 αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει επανειλημένως διευθύνει ανασκαφές στην Κρήτη.

Philip Betancourt is a Professor of Art History and Archaeology at Temple University, in Philadelphia, Pennsylvania. He received a PhD from the University of Pennsylvania in 1970 and an honorary doctorate from the University of Athens in 2000. He is an archaeologist specializing in Minoan Crete, and he has directed excavations there for many years.

Philip Betancourt
Η Ελλάδα και οι γείτονές της στα Ταχυδρομικά Δελτάρια (1895-1920)
The History of Greece and Her Neighbors in Historic Postcards: 1895-1920

1η έκδοση: 2003
© Εκδόσεις Ποταμός & Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών, 2003
© κειμένου Philip Betancourt, 2003

Μετάφραση από τα αγγλικά: Πολύμνια Muhly
Σχεδιασμός έκδοσης & εξωφύλλου: Δήμητρα Νικολοπούλου
Διαχωρισμοί & φιλμογράφηση: ColorNet
Εκτύπωση: Αθ. Πετρουλάκης
Βιβλιοδεσία: Θ. Κυπραίος

Εκδόσεις ΠΟΤΑΜΟΣ,
Υψηλάντου 31, 10675 Αθήνα, τηλ. 210 7231271, φαξ 210 7254629,
info@potamos.com.gr
www.potamos.com.gr

ISBN 960-8350-26-3

Η Ελλάδα και οι γείτονές της στα Ταχυδρομικά Δελτάρια (1895-1920)

The History of Greece and Her Neighbors in Historic Postcards: 1895-1920

Philip P. Betancourt

Πρόλογος του Michael Llewellyn Smith
Foreword by Michael Llewellyn Smith

ποταμός

Η συλλογή Betancourt δωρήθηκε στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών το 2002. Όλοι εμείς που γνωρίζουμε τον Phil Betancourt ως καθηγητή Ιστορίας της Τέχνης και ανασκαφέα μινωϊκών θέσεων στην Κρήτη νιώσαμε μια μικρή έκπληξη, καθώς λίγοι γνώριζαν ότι για χρόνια και με πάθος συνέλεγε ταχυδρομικά δελτάρια με θέμα την Ελλάδα και τα Βαλκάνια. Οι cartes-postales που δωρήθηκαν στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη αποτελούν μια προσωπική επιλογή του Phil Betancourt από τα χιλιάδες δελτάρια που βρίσκονται στη συλλογή του. Η πολύτιμη δωρεά έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τη διοίκηση της Αμερικανικής Σχολής γιατί ταίριαζε θεματικά με τη συλλεκτική πολιτική των αρχείων της Γενναδείου Βιβλιοθήκης.

Από την πρώτη στιγμή που αποκτήσαμε τη συλλογή στο μυαλό μας τρύπωσε η ιδέα της έκθεσης, καθότι γνωρίζαμε ότι θα μπορούσαμε να αντλήσουμε συμπληρωματικό υλικό από τα ιστορικά αρχεία της Βιβλιοθήκης. Τα αρχεία της οικογένειας Δραγούμη και τα λευκώματα του Ιωάννη Γενναδίου χρησιμοποιήθηκαν για να διαφωτίσουν ακόμα περισσότερο τις εικόνες και το ιστορικό περιεχόμενο των δελταρίων. Η έκθεση μας έδωσε μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να παρουσιάσουμε στο ευρύτερο κοινό ορισμένα άγνωστα ιστορικά έγγραφα από τα αρχεία του Στέφανου Δραγούμη και του Ίωνα Δραγούμη.

Ήταν φυσικό να θέλουμε να αποτυπώσουμε το γεγονός της έκθεσης με την έκδοση ενός καταλόγου που θα περιείχε τα ταχυδρομικά δελτάρια. Είμαι ευγνώμων στις εκδόσεις «Ποταμός», που από την πρώτη στιγμή υποστήριξαν τις προσπάθειές μας και δέχτηκαν να αναλάβουν την έκδοση του καταλόγου, του οποίου η μορφή και το περιεχόμενο οφείλονται σε μεγάλο μέρος στον ίδιο τον Phil Betancourt.

Ναταλία Βογκέικωφ-Brogan
Υπεύθυνη Αρχείων Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών

The Betancourt Collection was donated to the Gennadius Library of the American School of Classical Studies in 2002. All of us who know Phil Betancourt as Professor of Art History and the excavator of numerous Minoan sites on Crete were pleasantly surprised to find his longstanding passion for collecting post cards about Greece and the Balkans. The post cards given to the Gennadius Library were selected by Prof. Betancourt from the thousands in his personal collection. The American School accepted his valuable gift with enthusiasm because it fit so well with the other collections in the archives of the Gennadius Library.

As soon as the collection arrived at the American School, our immediate thought was to organize an exhibit that would draw on the existing resources of the Gennadius Library. Several contemporary historical collections (e.g., the Dragoumis family papers and the scrapbooks of John Gennadius) were used to illuminate the images and historical content of the cartes-postales. The exhibit also provided an opportunity to present the public with a glimpse of several unknown historical documents in the archives of Stephanos and Ion Dragoumis.

As a final step we wanted to commemorate the event with a catalog of the post cards themselves. I am grateful to 'Potamos' publishers for supporting our efforts from the beginning and accepting to publish the present catalog, whose form and content is largely the design of Prof. Betancourt.

Natalia Vogeikoff-Brogan
Archivist, American School of Classical Studies at Athens

Αυτό το δελτάριο, που προοριζόταν για μια δεσποινίδα ονόματι de Baye και ταχυδρομήθηκε από τη Μόσχα στο Παρίσι το 1895, είναι δείγμα των κοινών δελταρίων με τα οποία στέλνονταν μηνύματα στο τέλος του 19ου αιώνα. Ένα μικρό μόνο βήμα χρειαζόταν για να αντικατασταθούν τα απλά σύμβολα, όπως το ρωσικό στέμμα στην επάνω αριστερή γωνία, με πιο πρωτότυπες εικόνες.

This postcard, addressed to a young woman named Mademoiselle de Baye and mailed from Moscow to Paris in 1895, is a good example of the regular postcards used for mailing messages in the late 19th century. It was a small step from printed emblems like the Russian crest in the upper left hand corner to the addition of more creative images.

Περιεχόμενα
Table of Contents

Πρόλογος του Michael Llewellyn Smith	6
Forword by Michael Llewellyn Smith	8
Η Ελλάδα στη στροφή του 20ού αιώνα	10
Greece at the Turn of the 20th Century	10
Κρήτη	26
Crete	26
Κεντρικά και βόρεια Βαλκάνια	43
The Central and Northern Balkans	43
Οθωμανική Αυτοκρατορία και Τουρκία	52
The Ottoman Empire and Turkey	52
Βόρεια Ελλάδα	64
Northern Greece	64
Βαλκανικοί Πόλεμοι	72
The Balkan Wars	72
Α' Παγκόσμιος Πόλεμος	80
World War I	80

Πρόλογος

του Michael Llewellyn Smith

Η συλλογή ταχυδρομικών δελταρίων του Philip Betancourt αποτυπώνει τη σχέση της Ελλάδας με τις γειτονικές της χώρες σε μια περίοδο κρίσιμων γεγονότων της ιστορίας τους: η Ελλάδα ηττάται από την Τουρκία στον πόλεμο του 1897, διπλασιάζει την έκταση και τον πληθυσμό της κατά τους Βαλκανικούς πολέμους του 1912-13, συμμετέχει στη Μακεδονική εκστρατεία, αποβιβάζεται στη Σμύρνη και, τέλος, υποχρεώνεται να εγκαταλείψει τη Μικρά Ασία.

Το εύρος της συλλογής είναι εντυπωσιακό τόσο γεωγραφικά όσο και θεματικά. Στο σύνολο τους τα δελτάρια αποτυπώνουν την πολιτική, κοινωνική και οικονομική ζωή στα τέλη του 19ου αιώνα ως τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο από την Κροατία ως τη Μέση Ανατολή, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας και της Τουρκίας. Στις απεικονίσεις βρίσκει κανείς από νομίσματα μέχρι καμήλες, από νεαρές γυναίκες ντυμένες στη μόδα της εποχής μέχρι λούστρους, από βόδια που όργωναν χωράφια στην Κρήτη ως τα αερόπλοια και το υπερσύγχρονο τότε θωρηκτό Αβέρωφ. Αποτυπώνουν έτσι τα ενδιαφέροντα του κοινού από τη σκοπιά των φωτογράφων και των εκδοτών που προσπαθούσαν να πουλήσουν το εμπόρευμά τους. Στην περίπτωση της Ελλάδας, οι πελάτες φαίνονται να προτιμούν τα αρχαία μνημεία, με μια μικρή δόση τοπικού φολκλόρ.

Αν και υπάρχει κίνδυνος να βγάλει κανείς λανθασμένα συμπεράσματα βασιζόμενος σε μια συγκεκριμένη επιλογή εικόνων, είναι αξιοσημείωτο ότι δίπλα στις φωτογραφίες της Ακρόπολης, του Παρθενώνα και του ναού του Ολυμπίου Διός δεν βρίσκεται ούτε μία του Πανεπιστημίου, της Εθνικής Βιβλιοθήκης και της Ακαδημίας, των τριών αυτών κτιρίων που εξέφρασαν το πνεύμα του σύγχρονου, ανεξάρτητου ελληνικού κράτους· μόνη εξαίρεση, η Παλαιά Βουλή του Μπουλανζέ που σήμερα στεγάζει το Εθνικό Ιστορικό Μουσείο και η οποία απεικονίζεται περιφραγμένη. Το Παναθηναϊκό Στάδιο την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896 και του 1906 συνδυάζει το αρχαίο με το σύγχρονο. Η ανακαίνιση του από τον αρχιτέκτονα Αναστάσιο Μεταξά, με τη δωρεά του εθνικού ευεργέτη Γεωργίου Αβέρωφ, βασίστηκε στα σχέδια του Λυκούργου για το αρχαίο στάδιο, διατηρώντας και τις μετέπειτα βελτιωτικές παρεμβάσεις του Ηρώδη του Αττικού.

Στα μνημεία συμπεριλαμβάνονται εικόνες της Ακρόπολης, του ναού του Ολυμπίου Διός, της αρχαίας Κορίνθου και της Πύλης των Λεόντων στις Μυκήνες, ενώ στα παραδείγματα «οριεντάλ» και τοπικού φολκλόρ η παραδοσιακή κερκυραϊκή ενδυμασία, χορευτές από τα Μέγαρα, καμήλες, ο περίφημος γέρος με το φλοκάτο παλτό και ο Έλληνας σαλεπιτζής στη Βοσνία. Σημάδια της μοντέρνας εποχής το Γαλλικό αερόστατο "Ville de Paris" καθώς και η τραγική φωτογραφία με τα απομεινάρια ενός άλλου αερόστατου που συνετρίβη κοντά στον Αξιό το 1916. Δεν υπάρχει φωτογραφία μηχανοκίνητου αυτοκινήτου ενώ το ποδήλατο δεν χρησιμοποιείται για αναψυχή, αλλά για την παράδοση της αλληλογραφίας, αντικαθιστώντας τα γαϊδούρια και τα μικρόσωμα άλογα ράτσας Shanks στην αυτόνομη Κρήτη.

Τα δελτάρια απεικονίζουν μιαν εξελισσόμενη Αθήνα, που έχει προέλθει από το μεταρρυθμιστικό έργο του Χαριλάου Τρικούπη ο οποίος πεθαίνει κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896. Στον Τρικούπη οφείλεται ο εκσυγχρονισμός του σιδηροδρομικού, ακτοπλοϊκού και οδικού δικτύου και η διάνοιξη της διώρυγας της Κορίνθου. Το δελτάριο που απεικονίζει την κατασκευή ατμόπλοιων στον Πειραιά αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στην ελληνική οικονομία καθώς ο Πειραιάς παίρνει την θέση της Σύρου ως το νέο εμπορικό και ναυτιλιακό κέντρο της Ελλάδας. Ο Τρικούπης, βεβαίως, ανακοίνωσε και την χρεοκοπία του ελληνικού κράτους μετά την κρίση της σταφίδας τη δεκαετία του 1890 και είχε εναντιωθεί στους Ολυμπιακούς Αγώνες θεωρώντας τους επιπολαιότητα σε περίοδο λιτότητας του έθνους. Εντούτοις, παρά τη χρεοκοπία, η Ελλάδα είχε να επιδείξει ένα τέτοιο επίπεδο ανάπτυξης που έπεισε το ευρωπαϊκό αθλητικό κατεστημένο να διαλέξει την Αθήνα ως διοργανώτρια πόλη των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων. Η πρωτεύουσα διέθετε τις απαραίτητες εγκαταστάσεις και ανέσεις, καλά ξενοδοχεία και μέσα συγκοινωνίας για να ικανοποιήσει ακόμα και τους απαιτητικούς ταξιδιώτες.

Στο σύνολο τους, οι εικόνες από την Τουρκία και τις ανατολικές επαρχίες, ενδιαφέρονται να απεικονίσουν περισσότερο τις τοπικές παραδόσεις και λιγότερο αρχαία μνημεία, επιβεβαιώνοντας έτσι τις προσδοκίες του δυτικού κοινού για το οποίο και προορίζονταν τα δελτάρια. Η εικόνα της Ελλάδας ταυτιζόταν με τα μνημεία και τα ερείπια της ενώ η σποραδική εμφάνιση κάποιου φουστανέλοφόρου χωριάτη προσέθετε μιαν ανθρώπινη διάσταση και μια ευχάριστη πινελιά. Η Τουρκία αντιπροσώπευε την μυστηριώδη και εξωτική ανατολή, και η Κωνσταντινούπολη το γόνιμο ανατολίτικο χωνευτήρι λαών, εμπόρων και επαγγελματιών. Οι φουρνάρηδες, οι επιδιορθωτές κεραμικών, οι βοϊδάμαξες, οι δερβίσηδες και οι πλανόδιοι έμποροι ποτών αποδεικνύουν ακριβώς αυτό, ανακαλώντας το πρώιμο έργο του φωτογράφου James Robertson ο οποίος ενώ στην Κωνσταντινούπολη τραβούσε σκηνές καθημερινής ζωής, στην Ελλάδα περιοριζόταν στα αυστηρά αρχαία κλασσικά μνημεία.

Στην αρχή της περιόδου που καλύπτει η έκθεση, η Κρήτη ήταν σε αναβρασμό. Τα δελτάρια απεικονίζουν λεπτομερώς την εξέλιξη του κρητικού ζητήματος από την κατ' ουσίαν (αλλά όχι τυπική) λήξη της τουρκικής κυριαρχίας το 1898, ως την αποχώρηση των Βρετανών το 1909, περιλαμβάνοντας χαρακτηριστικά πορτραίτα του πρίγκιπα Γεωργίου, Ύπατου Αρμοστή των Δυνάμεων, και του διαδόχου του, Αλεξάνδρου Ζαΐμη. Σε αυτή την τελευταία περίοδο η λύση φαινόταν κοντινή κι όμως άπιαστη. Μου προξένησε μεγάλο ενδιαφέρον ο τρόπος με τον οποίο η πολιτική μοίρα του νησιού καταλήγει να είναι το θέμα των εικόνων· και αν είναι εύλογη η απεικόνιση της τελετουργικής υποστολής της τουρκικής σημαίας αρχικά και, ένδεκα χρόνια μετά, της βρετανικής, το δελτάριο που απαθανατίζει τους βενιζελικούς επαναστάτες στο Θέρισο προκαλεί κατάπληξη. Κι όμως η ευνοϊκή επίλυση του κρητικού ζητήματος απαιτούσε πολιτική προπαγάνδα και καλές δημόσιες σχέσεις για τους επαναστάτες και το δελτάριο ήταν ένα τέτοιο εργαλείο. Οι αντιπροσωπείες των ξένες δυνάμεων μετατρέπονται επίσης σε εξωτικό αντικείμενο όπως φαίνεται στο δελτάριο με τη λεζάντα «Σουβενίρ από την Κρήτη» που απεικονίζει έναν σκωτσέζο με κιλτ, καθώς γινόταν ολοένα και πιο φανερό ότι το «άκακο» καθεστώς των δυνάμεων, θα κατέληγε σύντομα στην Ένωση με την Ελλάδα – όπερ και εγένετο.

Στο τελευταίο κομμάτι της έκθεσης συμπύσσονται πολλά· οι Βαλκανικοί πόλεμοι, κατα τις βουλγαρικές και ρουμανικές εκδοχές τους, η δολοφονία του Αρχιδούκα Φραγκίσκου-Φερδινάνδου, ο Πρώτος Πόλεμος, η εκστρατεία στα Δαρδανέλια και στην Καλλίπολη, καθώς και η μεγάλη φωτιά που κατέστρεψε τη Θεσσαλονίκη το 1917. Εξαιρετικό ενδιαφέρον έχουν τα δελτάρια που απεικονίζουν αντίστοιχες προσπάθειες προπαγάνδας των εμπόλεμων κρατών, με ένα γερμανικό παράδειγμα τόσο γκροτέσκο που θα πίστευε κανείς ότι αποτελεί μέρος της παραπληροφόρησης των συμμάχων.

Πόση ιστορία προβάλλεται από αυτήν ή, έστω, μια πιο πλήρη συλλογή δελταρίων; Σίγουρα αποκομίζει κανείς πολλά για τις σύγχρονες και αρχαίες πόλεις της Ελλάδας, για τις μόδες στα φορέματα των κυριών, για το κρητικό ζήτημα και γενικότερα διαπιστώνει πως οι λαοί της νοτιοανατολικής Ευρώπης σπαταλούσαν το σφρίγος τους σε εχθροπραξίες.

Τα δελτάρια δεν αποτελούν από μόνα τους αφήγηση, δεν αναλύουν, έχουν όμως μια ξεχωριστή ιστορική λειτουργία. Συμπληρώνουν κενά δίνοντας έτσι την εικόνα της ζωής εκείνα τα χρόνια και τα ενδιαφέροντα πολιτών και τουριστών. Ας είμαστε ευγνώμονες, λοιπόν, σε συλλέκτες όπως ο Philip Betancourt και σε αυτούς που ανέλαβαν την έκθεση και δημοσίευση της συλλογής του.

Οκτώβριος 2003

Μετάφραση Εμμανουέλα Κάντζα

Preface

by Michael Llewellyn Smith

Philip Betancourt's collection of postcards illustrates the life of Greece and her neighbours in a crucial period of their history, in which Greece was defeated in war with Turkey in 1897, doubled her territory and population in the Balkan Wars of 1912-13, took part in the Macedonian campaign, occupied Smyrna, and finally had to abandon Asia Minor. The scope of the collection is wide, not only geographically, ranging as it does from Croatia to the Middle East taking in Greece and Turkey, but also in subject matter. It covers aspects of political, social and economic life from the late 19th century to the First World War and its aftermath from currency to camels, from fashionable young ladies to bootblacks, from oxen ploughing a Cretan field to airships and a modern battleship, the Averoff.

The range is broad enough to show us what interested the public, and what the photographers and purveyors of postcards thought their clients wanted. In the case of Greece, they appear to have wanted the ancient monuments, but also some touches of the picturesque or 'folklorique'. There is a danger of generalising too quickly on the basis of a particular selection of images. But it is striking that, alongside the many pictures of the Acropolis, the Parthenon and the Olympeion, there is none of the University, the National Library and the Academy, the three great buildings which express the spirit of the new, independent Greek state. The nearest to this spirit is the Old Parliament building of Boulanger, now the National Historical Museum, which interestingly is shown enclosed by railings. The Panathenaic Stadium, shown at the time of the 1896 and 1906 Olympic Games, counts as both ancient and modern, since it was restored by the architect Anastasios Metaxas, with funding from the national benefactor George Averoff, following closely the designs of the ancient stadium of Lycurgus, itself improved and beautified by Herod Atticus.

Examples of the monumental include the pictures of the Acropolis, the Olympeion, ancient Corinth and the Lion Gate at Mycenae. Examples of the picturesque and 'oriental' include the traditional Corfiot costume, the dancers from Megara, the camels, the wonderful old man in a fleece coat, and the Greek seller of drinks in Bosnia. Modernity makes its appearance with the postcard of the French dirigible 'Ville de Paris' and the sad picture of the wreck of a dirigible which crashed near the Axios river in 1916. But there is no picture of a motor car, and the bicycle makes its appearance not as a leisure appliance but as a means of delivering the post, as an alternative to the donkey or Shanks's pony, in autonomous Crete.

The Athens shown here is caught in a period of rapid change, following the reforms of Harilaos Tricoupis, who died in 1896, during the Athens Olympic Games. It was he who upgraded the Greek infrastructure of railways, roads and harbours and opened the Corinth canal. The postcard of steamship construction in Piraeus reflects the changes in the Greek economy, and the overtaking of Syra by Piraeus as the commercial and shipping centre of the Greek state. It was Tricoupis who pronounced the Greek state bankrupt following the currant crisis of the 1890s, and opposed the Olympic Games as a frivolity at a time of national austerity. But even bankrupt, Greece and Athens had reached a level of development which persuaded the European sporting establishment to choose the city for the first Olympic Games. The capital had the facilities and amenities which sophisticated travellers demanded, including good hotels and means of transport.

On the whole, the images from Turkey and the eastern Ottoman provinces show more interest in the picturesque than in the monumental, by contrast with Greece, herein confirming the expectations of the western public for whom some of these postcards were destined. Greece was its ancient monuments and ruins, with sometimes a peasant or two in fustanella to provide a pleasing scale and human interest. Turkey was the mysterious and exotic orient, Constantinople a teeming eastern hotch-potch of peoples, trades and crafts. The bread seller, pottery repairer, ox-drawn wagon, dervishes and drink peddlers illustrate the point, reminiscent of the early photographer James Robertson, whose genre scenes from Constantinople gave way to austere classical monumental pictures when he was in Greece.

At the beginning of the period covered by this exhibition, Crete was on the boil. The postcards show in fascinating detail the progress of the Cretan question from the effective (but not formal) end of Turkish rule in 1898 to the departure of the British in 1909, including characteristic portraits of Prince George, the High Commissioner of the Powers, and his successor Alexander Zaimis. In this final period a solution was tantalisingly close but still elusive. The interest here, for me, is in the way the political fate of the island itself becomes the subject, something easy enough to appreciate when it is a case of ceremonial events such as the lowering of the Turkish flag and eleven years later the lowering of the Union flag, but more startling in the postcard of the Venizelist revolutionaries at Therisso. But why not? The Cretan question demanded propaganda and public relations on the part of the revolutionaries, and the postcard was an instrument. The contingents of the Great Powers themselves become an exotic object of display on a postcard labelled 'Souvenir de Crete' which includes a splendid Scotsman with a kilt; by then it was becoming evident that the regime of the Powers, a benign affair, would end before long in Union with Greece - as indeed it did.

Much is crammed into the later sections of the exhibition: the Balkan Wars, showing Bulgarian and Romanian presentation of their campaigns, the assassination of Archduke Franz-Ferdinand, the Great War, the Dardanelles and the Gallipoli campaign, the great fire which devastated Thessaloniki in 1917. Some of the most interesting postcards are those which illustrate the respective methods of propaganda of the various combatants, one German example being so grotesque that one is tempted to believe that it was a piece of disinformation planted by the Entente.

How much of history would one be able to reconstruct from this collection, or indeed a fuller collection of postcards? A fair amount about the cities and ancient sites of Greece, a fair amount about the fashions in ladies' dresses, the fact that the peoples of South East Europe spent their energies in warfare, and a more complete picture of what was going on in Crete.

Postcards cannot tell a narrative, cannot analyse, but they play a useful historical role. They fill in gaps, they show what it was like to be alive then, and what interested citizens and tourists. We should be grateful to collectors such as Philip Betancourt and to those who have exhibited and published his collection.

October 2003

The Postcard as a Historical Document

Between 1895 and 1920, the political map of Europe and western Asia was completely transformed. The Ottoman Empire and the Austro-Hungarian Empire were swept away. Czarist Russia was replaced by Communists. Greece doubled its territory. Many new countries were created and others changed their borders dramatically. World War I was fought and completed, fanning the flames of suspicion and frustration that would color the rest of the century. Southeast Europe, a multi-ethnic and multi-lingual region with untapped natural resources, repeatedly pushed and pulled between East and West, occupied the center of the stage and played a decisive historical role during this period.

Enter the picture postcard!

In a region where on-the-spot reporters and blow-by-blow newscasting were far in the future, the postcard played a role in the dissemination of images that it would never play again. Thousands of photographs and drawings were made exclusively for postcard use, never to be printed anywhere else. Private one-of-a-kind photos were routinely printed on postcard stock and mailed or given away or saved as souvenirs. Postcards were made everywhere that news was happening. They recorded the images of the monuments, the streets, the people and the events, both great and small. Governments issued postcards as propaganda, travelers made them as reminders of an exotic journey, photographic studios made them as casual or formal portraits and commercial factories printed them as a source of profit.

Today, the postcards of the late 19th and early 20th centuries provide a unique record of the history of a dynamic period when the modern world began.

Τα δελτάρια ως ιστορικά τεκμήρια

Ανάμεσα στο 1895 και το 1920 ο πολιτικός χάρτης της Ευρώπης και της δυτικής Ασίας άλλαξε τελείως μορφή. Η οθωμανική και αυστρο-ουγγρική αυτοκρατορία εξαφανίστηκαν. Στη Ρωσία οι τσάροι αντικαταστάθηκαν από τους κομμουνιστές. Η Ελλάδα απόκτησε διπλάσια έκταση. Πολλά νέα κράτη δημιουργήθηκαν και τα σύνορα άλλων άλλαξαν δραστικά. Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος συντελέστηκε, εξάπτοντας τις φλόγες της υποψίας και της απογοήτευσης που θα χαρακτηρίσουν τα υπόλοιπα χρόνια του αιώνα. Η νοτιοανατολική Ευρώπη, ένας χώρος με πολλές διαφορετικές εθνότητες και γλώσσες και ανεκμετάλλευτο φυσικό πλούτο, που έλκεται και ωθείται επανειλημμένα ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, βρίσκεται στο κέντρο της σκηνής και παίζει έναν αποφασιστικό ρόλο στην ιστορία αυτής της περιόδου.

Αυτή την εποχή εμφανίζονται και τα ταχυδρομικά δελτάρια!

Σ' ένα χώρο, όπου η επί τόπου παρουσία δημοσιογράφων και η βήμα προς βήμα αναφορά των εξελισσόμενων γεγονότων ανήκαν ακόμη στο απώτερο μέλλον, τα δελτάρια έπαιξαν έναν ανεπανάληπτο ρόλο στη διάδοση των εικόνων. Χιλιάδες φωτογραφίες και σχέδια έγιναν για να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά σε δελτάρια, χωρίς ποτέ να τυπωθούν αλλού. Ήταν συνηθισμένο να τυπώνονται προσωπικές φωτογραφίες σε χαρτί δελταρίων και μετά να ταχυδρομούνται, να χαρίζονται ή να φυλάγονται ως αναμνηστικές. Δελτάρια τυπώνονταν παντού όπου συνέβαιναν γεγονότα. Σε αυτά καταχωρούνταν οι εικόνες των μνημείων, των δρόμων, των ανθρώπων και των γεγονότων, σημαντικών ή όχι. Οι κυβερνήσεις τύπωναν δελτάρια ως προπαγάνδα, οι ταξιδιώτες ως αναμνηστικά ενός εξωτικού ταξιδιού, τα φωτογραφικά στούντιο τα παρήγαγαν ως πρόχειρα ή επίσημα πορτρέτα και τα εργοστάσια τα τύπωναν για κέρδος.

Σήμερα, τα δελτάρια του ύστερου 19ου και πρώιμου 20ού αιώνα αποτελούν ένα μοναδικό αρχείο για την ιστορία μιας δυναμικής περιόδου, που αντιπροσωπεύει την αρχή του σημερινού κόσμου.

1.1. Γεώργιος Α'
Ο Γεώργιος Α', βασιλιάς των Ελλήνων, εξελέγη ηγεμόνας από την ελληνική εθνοσυνέλευση το 1863 και βασίλευσε μισό αιώνα έως τη δολοφονία του το 1913. Κατά μια ειρωνική σύμπτωση δολοφονήθηκε στην περίοδο της πιο υψηλής δημοτικότητάς του, αμέσως μετά την ήττα της οθωμανικής αυτοκρατορίας από την Ελλάδα στον Α' Βαλκανικό πόλεμο. Διαδοχός του ήταν
ο γιος του, Κωνσταντίνος Α'.

1.1. George I
George I, King of the Hellenes, was elected sovereign by the Greek National Assembly in 1863. He ruled for half a century, until he was assassinated in 1913. Ironically, he was killed at the height of his popularity, just after Greece had defeated the Ottoman Empire in the First Balkan War. He was succeeded by his son Constantine I.

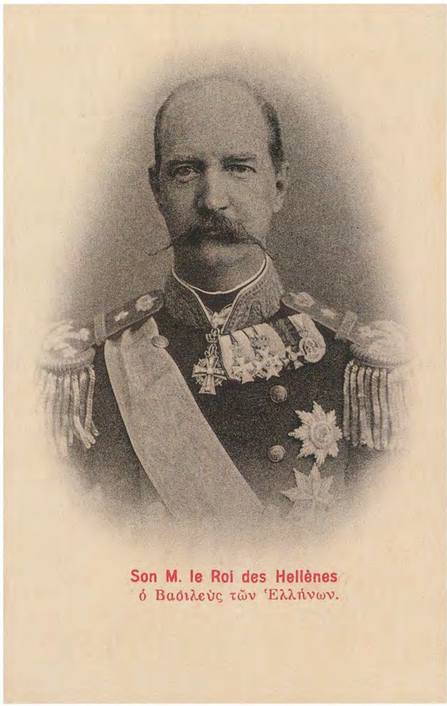

Son M. le Roi des Hellènes
ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Η Ελλάδα στη στροφή του 20ού αιώνα

Ανάμεσα στο 1895 και το 1920, η Ελλάδα πρόσθεσε την Κρήτη, τη Μακεδονία, τμήμα της Ηπείρου, τη Θεσσαλία και πολλά νησιά του Αιγαίου στην επικράτειά της. Παρέμενε μια αγροτική κυρίως χώρα, στην οικονομία της οποίας συνέβαλλαν και η ναυτιλία, ο τουρισμός και κάποια περιορισμένη βιομηχανική δραστηριότητα. Το πολίτευμα ήταν συνταγματική μοναρχία, αλλά η ισορροπία της ισχύος ανάμεσα στο βασιλιά και τη Βουλή δοκιμάστηκε αρκετές φορές κατά την περίοδο αυτή.

Greece at the Turn of the 20th Century

Between 1895 and 1920, Greece added Crete, Macedonia, part of Epirus, Thessaly and many Aegean islands to its territory. It remained largely an agricultural country, with shipping, tourism and some limited manufacturing adding to the economy. The government was a constitutional monarchy, but the balance of power between King and Parliament was tested several times during this period.

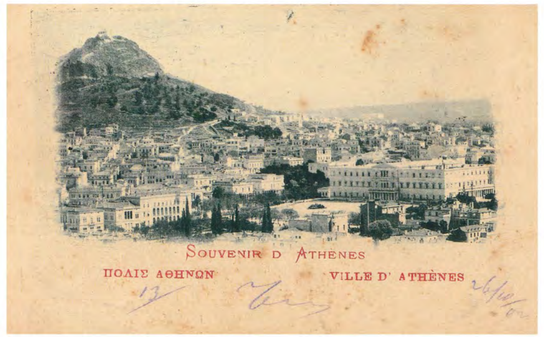

1.2. Αθήνα, η πρωτεύουσα της Ελλάδας
Το 1907, πέντε χρόνια μετά τη χρονιά που ταχυδρομήθηκε αυτό το δελτάριο, η Ελλάδα είχε λίγο περισσότερο από δυόμισυ εκατομμύρια πληθυσμό. Η μεγαλύτερη πόλη ήταν η Αθήνα, που απεικονίζεται εδώ σε μια φωτογραφία τραβηγμένη από την Ακρόπολη. Σε παλιά δελτάρια όπως αυτό, το κείμενο τυπωνόταν στην ίδια όψη με την εικόνα ενώ η άλλη πλευρά έμενε ελεύθερη για τη διεύθυνση.

1.2. Athens, Capital of Greece
In 1907, five years after this card was mailed, Greece recorded a population of a little over two and a half million persons. The largest city was Athens, shown here in a photograph taken from the Acropolis. Early postcards like this one put all the text on the side with the illustration, reserving the back for the address.

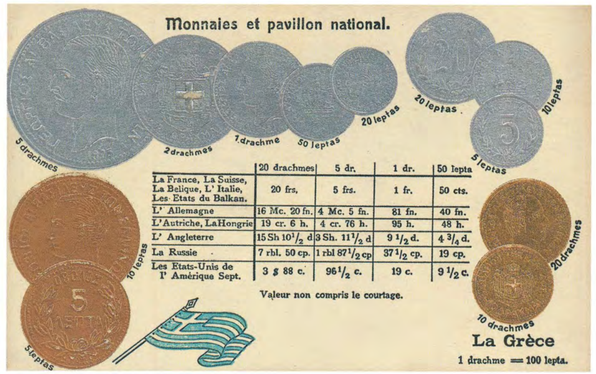

	20 drachmes	5 dr.	1 dr.	50 lepta
La France, La Suisse, La Belique, L' Italie, Les Etats du Balkan.	20 frs.	5 frs.	1 fr.	50 cts.
L' Allemagne	16 Mc. 20 fn.	4 Mc. 5 fn.	81 fn.	40 fn.
L' Autriche, LaHongrie	19 cr. 6 h.	4 cr. 76 h.	95 h.	48 h.
L' Angleterre	15 Sh $10^1/_2$ d	3 Sh. $11^1/_2$ d	$9^1/_2$ d.	$4\,3/_4$ d.
La Russie	7 rbl. 50 cp.	1 rbl $87^1/_2$ cp	$37^1/_2$ cp.	19 cp.
Les Etats-Unis de l' Amérique Sept.	3 $ 88 c.	$96^1/_2$ c.	19 c.	$9^1/_2$ c.

Valeur non compris le courtage.

1.3. Ελληνικά νομίσματα
Η δραχμή, που υποδιαιρείτο σε 100 λεπτά, ήταν η βασική μονάδα του ελληνικού νομίσματος. Το γραμματόσημο για την αποστολή ενός δελταρίου στο εσωτερικό κόστιζε 2 λεπτά (λιγότερο από μισό εκατοστό του αμερικανικού δολλαρίου). Το δελτάριο αυτό με κείμενο στα γαλλικά, που απεικονίζει τα ελληνικά νομίσματα με τα ισότιμα ξένα, προοριζόταν ειδικά για ταξιδιώτες.

1.3. Greek Coins
The drachma was the Greek unit of currency and was divided into 100 lepta. A stamp to mail a postcard locally cost 2 lepta (less than half a U.S. cent). This French-language card illustrating Greek coins and giving their equivalents in other currencies was designed for travelers.

1.4. Καμήλες στην Ελλάδα

Τον πρώιμο 20ό αιώνα πολλές περιοχές της Ελλάδας ήταν δυσπρόσιτες και αραιοκατοικημένες. Οι μεταφορές ήταν δύσκολες και ακόμη χρησιμοποιούνταν καμήλες σε ορισμένα μέρη. Αυτό το καραβάνι φωτογραφήθηκε κοντά στην Άμφισσα.

1.4. Camels in Greece

In the early 20th century, many parts of Greece were rugged and sparsely inhabited. Transportation could be difficult, and camels were still being used in some places. This caravan was photographed near Amphissa.

1.5. "Grand Hotel"

Επισκέπτες στην Αθήνα είχαν πολλές επιλογές στα ξενοδοχεία και, αν είχαν την οικονομική άνεση, μπορούσαν να απολαύσουν πολυτελή δωμάτια. Αυτό το ξενοδοχείο είχε χτιστεί στην παραλία του Φαλήρου κοντά στο λιμάνι του Πειραιά.

1.5. A Grand Hotel

Visitors to Athens had a wide choice of accommodations. They could enjoy luxurious rooms, if they could afford them. This grand hotel was built on the coast at Phaleron, near the port of Piraeus.

1.6. Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες

Οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες αναβίωσαν το 1896 για να ενθαρρύνουν τις καλές σχέσεις ανάμεσα στα κράτη. Οι πρώτοι έγιναν στην Αθήνα. Ο μαραθώνιος, στον οποίο νικητής ήταν ένας Έλληνας βοσκός, ο Σπύρος Λούης, πρόσφερε μια λαμπρή νίκη στην Ελλάδα. Η Ελλάδα ανακαίνισε το παλαιό Παναθηναϊκό στάδιο, που χρησιμοποιήθηκε για τους αγώνες στίβου.

1.6. The New Olympic Games

The ancient Olympic Games were revived in 1896 in order to promote good will between nations, and the first year's competition was held in Athens. The marathon race, won by a Greek shepherd named Spyridon Loues, provided a fitting victory for the host country. Greece restored the ancient Panathenaic stadium for the international event, and it was used for the track and field events.

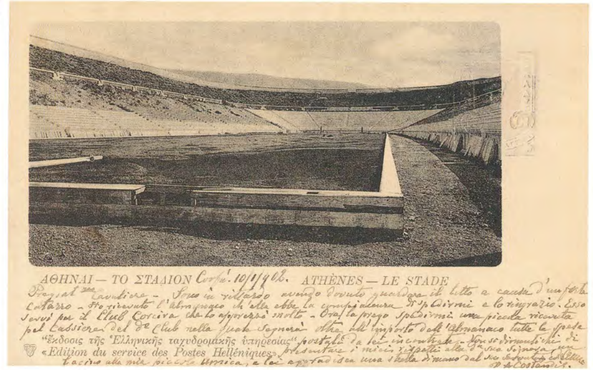

1.7. Το Ολυμπιακό στάδιο το 1906

Το 1906 η περίοδος της τετραετίας ανάμεσα στους αγώνες ακυρώθηκε για να ξαναγίνουν στην Ελλάδα. Το δελτάριο αυτό εικονίζει το στάδιο κατά τη διάρκεια των αγώνων.

1.7. Olympic Stadium in 1906

In 1906, the four-year cycle of competitions was broken in order to hold games in Greece for a second time. This card shows the stadium during the competition.

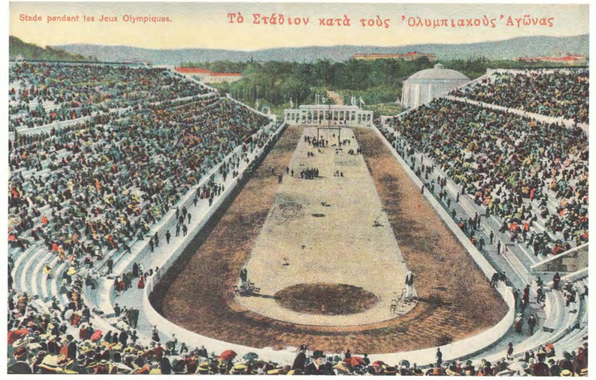

1.8. Μεγαρίτικος χορός
Ομάδα πέντε χορευτριών με την παραδοσιακή φορεσιά των Μεγάρων. Κάθε περιοχή της Ελλάδας είχε τις δικές της χαρακτηριστικές στολές, που ανάγονταν στο Μεσαίωνα. Το δελτάριο αυτό ταχυδρομήθηκε το 1916.

1.8. Dancers from Megara
A group of five dancers wear the traditional costume of Megara. Each region in Greece had its own style of costume, inherited from the Medieval period. This card was mailed in 1916.

1.9. Κερκυραία
Η παραδοσιακή γυναικεία στολή από την Κέρκυρα ήταν ιδιαίτερα περίπλοκη. Η κομψή, μακρυμάνικη μπλούζα κοσμείται με περίτεχνο κέντημα που απαιτούσε μήνες εργασίας.

1.9. A Woman from Corfu
The traditional woman's costume from Corfu was especially elaborate. The elegant, long-sleeved blouse was decorated with intricate embroidery that required many months to complete.

1.10. Σύγχρονη μόδα
Η Ελλάδα ήταν μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα και οι γυναίκες φορούσαν ρούχα της μόδας. Οι γραφικές παραδοσιακές στολές προορίζονταν μόνο για ειδικές περιπτώσεις. Η φωτογραφία αυτή, τραβηγμένη σε στούντιο και τυπωμένη σε χαρτί για δελτάρια ώστε να μπορεί να ταχυδρομηθεί, στάλθηκε από τη Σκύρο στην Αθήνα.

1.10. Modern Fashions
Greece was a modern European country, and women wore the latest fashions. The colorful "traditional" female dress was only used for special occasions. This studio photograph, printed on postcard stock so it could be mailed if desired, was made on the island of Syros and sent to Athens.

1.10β. Η άλλη πλευρά του δελταρίου δείχνει πόσο συχνά τυπώνονταν φωτογραφίες τραβηγμένες σε στούντιο σε χαρτί δελταρίων: επάνω αριστερά αναφέρονται οι λέξεις "ταχυδρομικό δελτάριο" σε 14 γλώσσες.

1.10b. Reverse of the Card
The inscription on the back of this card demonstrates the widespread popularity of postcard stock for printing studio photographs. It has the words "Post Card" in 14 different languages at the upper left.

1.11. Βαρύ πανωφόρι
Σε ένα δελτάριο που τυπώθηκε πριν από το 1907 ένας άνδρας από την Αττική ποζάρει μπροστά σε ζωγραφισμένο φόντο, επιδεικνύοντας το φλοκάτο πανωφόρι του.
1.11. A Man in a Fleece Coat
On a card made before 1907, a man from Attica poses in front of a painted backdrop for this portrait that shows off his fleece coat.

1.12. Πάτρα
Τα σπίτια της Πάτρας, όπως στις περισσότερες κωμοπόλεις και πόλεις της Ελλάδας, είχαν στέγες από κεραμίδια.
1.12. Patras
Houses in Patras, like most towns and cities in Greece, used red tile roofs.

1.13. Το λιμάνι του Πειραιά
Το 1909, όταν ταχυδρομήθηκε αυτό το δελτάριο, ο Πειραιάς ήταν πολυσύχναστο λιμάνι με πολλά μοντέρνα κτίρια.
Τα γραμματόσημα μπορούσαν να επικολληθούν είτε στη μια είτε στην άλλη όψη.
1.13. The Port of Piraeus
Piraeus was a busy seaport with many modern buildings in 1909 when this card was mailed. Stamps could be placed either on the front or on the back.

1.14. Η Βουλή
Τον ύστερο 19ο και πρώιμο 20ό αιώνα οι Έλληνες αρχιτέκτονες και οι πελάτες τους είχαν ιδιαίτερη προτίμηση στη Νεοκλασική αρχιτεκτονική. Τα περισσότερα σημαντικά κτίρια της Αθήνας ήταν αυτού του ρυθμού, όπως η Βουλή, που στεγάστηκε αρχικά στο νυν Ιστορικό Εθνολογικό Μουσείο.
1.14. The Chamber of Deputies in Athens
The Neoclassical style of architecture was favored by both Greek architects and their patrons in the late 19th and the early 20th centuries. Important buildings in Athens usually employed its fashion. This is the building used by the government's Chamber of Deputies, the Greek Parliamentary body.

1.15. Σ' αγαπώ
Τα δελτάρια ιδιαιτέρως προσφέρονταν ως ευχητήρια
για τις γιορτές. Ένα μικρό αγόρι που θυμίζει ερωτιδέα
και κρατάει ένα κουτί με γλυκά κοσμεί αυτό το δελτάριο που
στάλθηκε από την Αθήνα στη Βηρυτό το 1906.
1.15. Greetings with love
Postcards were good vehicles for holiday greetings.
A little boy holding candy, suggesting Cupid, decorates
a card mailed from Athens to Beirut in 1906.

1.16. Καλή Χρονιά
Ο Νεοκλασικός ρυθμός επηρέασε τις γραφικές τέχνες και
τη λαϊκή φαντασία, όπως μπορεί να δει κανείς σε αυτό
το ρομαντικό δελτάριο από την Αθήνα με την λεζάντα "Ευτυχές
το 1907". Η φωτογραφία, τυπωμένη σε χαρτί δελταρίου,
τραβήχτηκε σε στούντιο και τα χρώματα προστέθηκαν με το χέρι
για να αναδείξουν την εικόνα.
1.16. Happy New Year
The Neoclassical Style greatly influenced graphic design and
popular imagery, as one can see from this sentimental
Athenian New Year's postcard with the caption "Good Luck for
1907." The photograph was printed in a studio and the color
was added by hand to enhance the image.

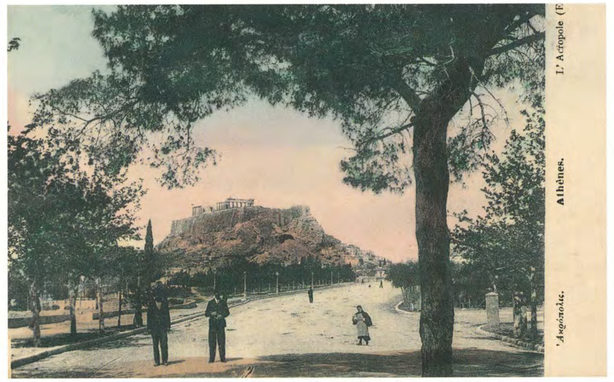

1.17. Η εξοχή
Μια φωτογραφία τραβηγμένη από την Ακρόπολη δείχνει
τους στύλους του Ολυμπίου Διός αλλά και τα πολλά χωράφια
που περικύκλωναν την μικρή πόλη της Αθήνας.
1.17. The Countryside
A view from the Acropolis across the precinct of Hadrian's
temple to Olympian Zeus shows the many fields that
surrounded the still relatively small city of Athens.
1.18. Η Ακρόπολη
Η Ακρόπολη ήταν πάντα αγαπητό θέμα για φωτογραφίες.
Στο δελτάριο αυτό υψώνεται στο φόντο, ενώ μερικοί διαβάτες
περπατούν σε έναν από τους φαρδείς δρόμους της Αθήνας.
Η λευκή λωρίδα στα δεξιά του δελταρίου προοριζόταν για το
μήνυμα του αποστολέα.
1.18. The Acropolis
The Acropolis has always been a favorite photographic subject.
On this card, it rises in the distance as a few people stroll
down one of Athens' wide avenues. The white strip at the
right of the card was reserved for the sender's message.

1.19. Ο ναός του Ολυμπίου Διός

Τουρίστες και μελετητές ταξίδευαν στην Ελλάδα για να δουν τα αρχαία μνημεία της. Ο ναός του Ολυμπίου Διός στην Αθήνα ανασκάφθηκε το 1883-1886 από τον F. Penrose.
Η αρχαιολογική έρευνα συνεχίστηκε από το τέλος της δεκαετίας του 1880 έως τις αρχές του νέου αιώνα από την εν Αθήναις Αρχαιολογική Εταιρεία.

1.19. The Precinct of Olympian Zeus

Both tourists and scholars traveled to Greece to see its ancient monuments. The Athenian precinct dedicated to Olympian Zeus was excavated by F. Penrose in 1883-1886. Archaeological work continued in the area between the late 1880s and the early years of the new century by the Archaeological Society of Athens.

1.20. Ο Παρθενώνας

Στις αρχές του 20ού αιώνα, η επιφάνεια της Ακρόπολης είχε ήδη ερευνηθεί ως τις παρυφές του βράχου και ο ιερός λόφος προσέλκυε πάμπολλους τουρίστες. Η βόρεια πτέρυγα του ναού δεν είχε ακόμη αναστηλωθεί.

1.20. The Parthenon

In the early 20th century, the surface of the Acropolis had already been excavated all the way to bedrock and the sacred hill was a major tourist attraction. The Parthenon's north colonnade was not yet reconstructed.

1.21. Μυκήνες

Οι Μυκήνες, η μυθική πατρίδα του Αγαμέμνονα, ήταν ο πιο σημαντικός οικισμός της Ελλάδας κατά τη χαλκοκρατία. Η Πύλη των Λεόντων εικονίζεται όπως ήταν μετά τις ανασκαφές του Ερρίκου Σλήμαν στη δεκαετία του 1870. Αργότερα ο ογκόλιθος που λείπει επάνω δεξιά βρέθηκε και επανατοποθετήθηκε στην αρχική του θέση.

1.21. Mycenae

Mycenae, the legendary home of King Agamemnon, was the most important Bronze Age city of Greece. The "Lion Gate" is shown as it was left after the excavations of Heinrich Schliemann in the 1870s. Later, the missing block at the upper left would be found and re-inserted in its original place.

1.22. Κόρινθος

Μια άποψη της Κορίνθου δείχνει σκαλωσιές μέσα στο ναό του Απόλλωνα, όπου γίνονταν έργα συντήρησης όταν τραβήχτηκε αυτή η φωτογραφία. Η κάρτα στάλθηκε στη Νέα Υόρκη το 1911.

1.22. Corinth

A view of Corinth shows scaffolding inside the Temple of Apollo, which was having conservation work at the time the photograph was taken. The card was mailed to New York in 1911.

(34.) Entrée des competiteurs dans le Stadium
Ἀποδυτήριον Σταδίου Ὀλυμπικῆς.

1.23. Ολυμπία
Τα στερεοσκόπια, μέσω των οποίων οι φωτογραφίες φαίνονταν τρισδιάστατες, χρησιμοποιούσαν ένα ζεύγος φωτογραφιών τραβηγμένων από δύο, λίγο διαφορετικές, οπτικές γωνίες. Ο χρήστης κοιτούσε διαφορετική φωτογραφία με το κάθε μάτι. Η εκτύπωση δελταρίων που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν με αυτό τον τρόπο ήταν ένα ενδιαφέρον πείραμα, αλλά δεν είχε επιτυχία. Στις δύο αυτές απόψεις εικονίζεται η είσοδος του σταδίου όπου γίνονταν οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες.

1.23. Olympia
Stereoscopes to view photographs in three dimensions used pairs of images taken from slightly different angles, and the user looked at a different image with each eye. The idea of making postcards that could be viewed this way was an interesting experiment, but it never became popular. This pair of views shows the entrance to the stadium for the ancient Olympic games.

1.24. Πύλος
Πρώιμη φωτογραφία του κόλπου του Ναυαρίνου και της Πύλου

1.24. Pylos
The Bay of Navarino and the town of Pylos are shown in this early photograph.

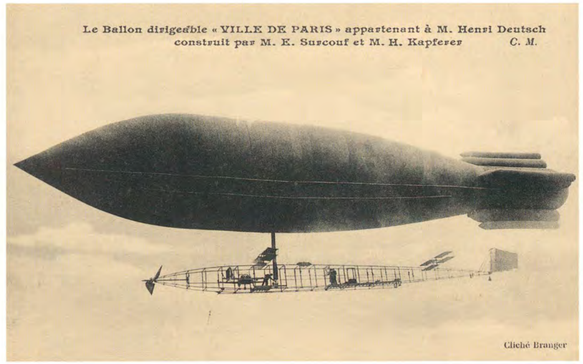

1.25. Επανάσταση στις συγκοινωνίες
Το γαλλικό πηδαλιοχούμενο αερόστατο "Η Πόλη του Παρισιού" ήταν ένα από τα πολλά πειραματικά αερόστατα που κατασκεύαστηκαν ως επιβατικά αεροσκάφη στις αρχές του 20ού αιώνα. Οι κερδοσκόποι υπολόγιζαν σε μεγάλα κέρδη από τους στόλους των ελαφρότερων από τον αέρα αεροσκαφών, που θα συνέδεαν όλες τις περιοχές της Ευρώπης.

1.25. A Revolution in Transportation
The French dirigible "Ville de Paris" was one of the many experimental dirigibles that were being developed for regular passenger routes in the early 20th century. Speculators hoped that large profits would come from fleets of the lighter-than air flying machines that would link all parts of Europe.

1.26. Η καταστροφή ενός αεροστάτου
Τα απομεινάρια ενός πηδαλιοχούμενου αερόστατου που συντρίφτηκε στις όχθες του Αξιού, κοντά στη Θεσσαλονίκη, μαρτυρά γιατί η αεροπορική συγκοινωνία με αερόστατο δεν αναπτύχτηκε όσο περίμεναν οι υποστηρικτές της. Το δελτάριο αυτό ταχυδρομήθηκε από την Ελλάδα την 1η Ιουλίου 1916.

1.26. The Wreck of a Dirigible
The twisted remains of a dirigible wrecked on the banks of the Axios River near Thessaloniki testify to the reason why dirigible traffic never met the high expectations of its promoters. This card was mailed from Greece on July 1, 1916.

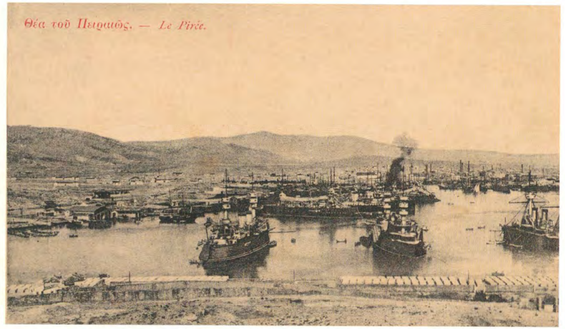

1.27. Ατμόπλοια στον Πειραιά
Η ναυπήγηση νέων ατμοπλοίων προχώρησε με πρωτοφανή ταχύτητα μετά το 1900. Η φωτογραφία στο δελτάριο, που ταχυδρομήθηκε το 1906, δείχνει μια εικόνα που θα γινόταν καθημερινή στον Πειραιά.
1.27. Steamships in Piraeus
The construction of new steamships began moving at an unprecedented pace in the years after 1900. This photographic postcard, mailed in 1906, shows what was becoming a common sight in the port of Piraeus.

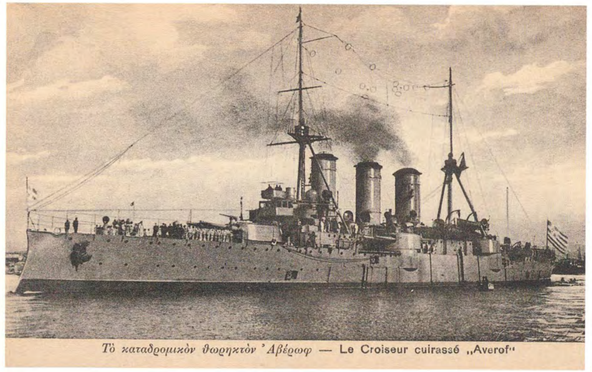
Τὸ καταδρομικὸν θωρηκτὸν Ἀβέρωφ — Le Croiseur cuirassé „Averof"

1.28. Ο "Αβέρωφ"
Τα εμπορικά πλοία δεν ήταν τα μόνα που ναυπηγήθηκαν. Ιδιαίτερα κατά την πρωθυπουργία του Ελευθερίου Βενιζέλου, καθώς ετοιμαζόταν για τον πόλεμο που θα απελευθέρωνε ελληνικές περιοχές από την κυριαρχία της οθωμανικής αυτοκρατορίας, η Ελλάδα ναυπήγησε σύγχρονο ναυτικό. Το θωρηκτό καταδρομικό "Αβέρωφ" ναυπηγήθηκε το 1912.
1.28. The "Averof"
More than merchant ships were built. Especially under the administration of Prime Minister Eleftherios Venizelos as he prepared for the conflict that would free Greek lands still held by the Ottoman Empire, Greece built up a modern navy. The warship "Averof," a heavy cruiser, was launched in 1912.

Athen mit Akropolis.

1.29. Η Ακρόπολη
1.29. The Acropolis

Κρήτη

Στη Μεσόγειο η ασφάλεια των θαλάσσιων διαδρομών προς τη διώρυγα του Σουέζ ήταν ένα σοβαρό ευρωπαϊκό πρόβλημα κατά τη δεκαετία του 1890. Η Κρήτη, που ανήκε ακόμη στην οθωμανική αυτοκρατορία, ήταν πολυσύχναστο αγκυροβόλιο για τα πλοία με προορισμό ή αφετηρία τη διώρυγα. Όταν η Κρήτη επαναστάτησε το 1896-1897, ο πόλεμος και η αναστάτωση που θα προκαλούσε έμοιαζαν αναπόφευκτα. Η Ελλάδα έστειλε στρατιώτες στη νήσο, ενώ κατέφθασε ένα διεθνές σώμα από την Αυστρο-Ουγγαρία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, τη Μεγάλη Βρετανία, την Ιταλία και τη Ρωσία. Ο σουλτάνος ήταν ανίσχυρος μπροστά στο κοινό αυτό μέτωπο. Η Ελλάδα, η Αυστρο-Ουγγαρία και η Γερμανία αποσύρθηκαν σύντομα, αφήνοντας τον έλεγχο αυτής της ασταθούς κατάστασης στα άλλα κράτη. Όταν οι τοπικές οθωμανικές δυνάμεις επιτέθηκαν στα ξένα στρατεύματα και μερικοί Αγγλοι στρατιώτες σκοτώθηκαν, δεν άργησε να βρεθεί η λύση. Η Κρήτη κηρύχτηκε ανεξάρτητη και όλα τα οθωμανικά σώματα πήραν τη διαταγή να αποχωρήσουν. Σεβόμενες την εξουσία του Σουλτάνου, οι ξένες δυνάμεις απαγόρευσαν στην Κρήτη την ένωση με την Ελλάδα. Τα ξένα στρατεύματα παρέμειναν ως εγγύηση του νέου καθεστώτος.

Crete

Safe Mediterranean sea lanes to the Suez Canal were an important European issue in the 1890s, and the island of Crete, still a part of the Ottoman Empire, was a popular stopping point for vessels traveling to and from the Canal. With Crete in rebellion in 1896 and 1897, war and the disruption it would cause seemed imminent. Greece sent soldiers to the island, and an international force from Austria-Hungary, Germany, France, Great Britain, Italy, and Russia soon arrived as well. The Sultan was powerless against this united front. Greece, Austria-Hungary, and Germany soon withdrew, leaving the other countries to control the volatile situation. When local Ottoman forces rose up against the foreign armies and some English soldiers were killed, a decision was reached quickly. Crete was declared autonomous, but still under formal Ottoman sovereignty and all Ottoman units were told to leave. As a token to the Sultan, the foreign powers declared that Crete would be forbidden from joining politically with Greece. The foreign troops stayed to guarantee the new status.

2.1. Η καθαίρεση της οθωμανικής σημαίας
Στις 13 Νοεμβρίου 1898 Γάλλοι στρατιώτες κατέβασαν την οθωμανική σημαία στο κάστρο της Ιεράπετρας και ανακήρυξαν την Κρήτη ανεξάρτητη.
2.1. Lowering the Ottoman Flag
On the 13th of November, 1898, French Soldiers lowered the Ottoman Empire's flag in the castle at Ierapetra and declared Crete independent.

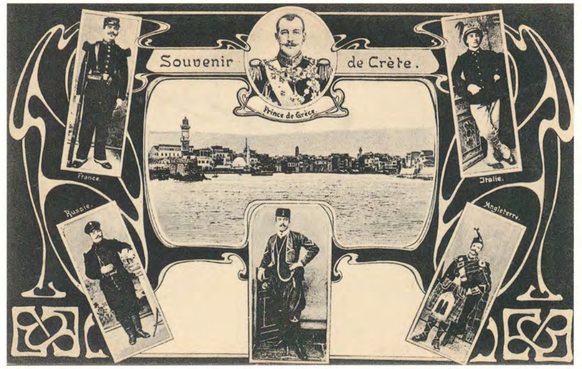

2.2. Η Κρήτη υπό την ξένη κυριαρχία
Στρατιώτες των "Μεγάλων Δυνάμεων" παρέμειναν στην Κρήτη για να εγγυηθούν την ανεξαρτησία της και να τηρήσουν την τάξη. Οι Ιταλοί εγκαταστάθηκαν στα Χανιά, οι Ρώσοι ήταν στο Ρέθυμνο, οι Άγγλοι είχαν την ευθύνη του Ηρακλείου και οι Γάλλοι κατείχαν τη Σητεία.
2.2. The Foreign Occupation of Crete
Soldiers from the "Great Powers" remained in Crete to guarantee its independence and maintain order. Italians were stationed in Chania, the Russians were in Rethymnon, the English were responsible for Herakleion, and the French occupied Sitia.

2.3. Η πρωτεύουσα της Κρήτης
Τα Χανιά ήταν η πρωτεύουσα της Κρήτης από τα μέσα του 19ου αιώνα. Αυτή η κάρτα, που ταχυδρομήθηκε από ένα ιταλικό ταχυδρομείο της Κρήτης το 1905, εικονίζει την αποβάθρα των Χανίων και ένα από τα τζαμιά της πόλης.
2.3. Crete's Capital City
Chania had been the capital of Crete since the middle of the 19th century. This card, mailed in 1905 from an Italian post office in Crete, depicts the Chania waterfront and one of the city's mosques.

2.4. Το θαλάσσιο εμπόριο
Η Κρήτη ήταν σημαντικός διαμετακομιστικός σταθμός στο θαλάσσιο εμπόριο. Στην κάρτα εικονίζεται το λιμάνι των Χανίων.

2.4. Shipping by Sea
Crete was an important trans-shipment point for maritime traffic. This card shows the harbor at Chania.

2.5. Ηράκλειο
Ο Χάνδακας (Ηράκλειο), στο κέντρο της Κρήτης, ήταν ήδη σημαντική πόλη. Η φωτογραφία αυτή είναι προγενέστερη του 1907.

2.5. Herakleion
Candia (Herakleion), in the center of Crete, was already an important city. This view is from before 1907.

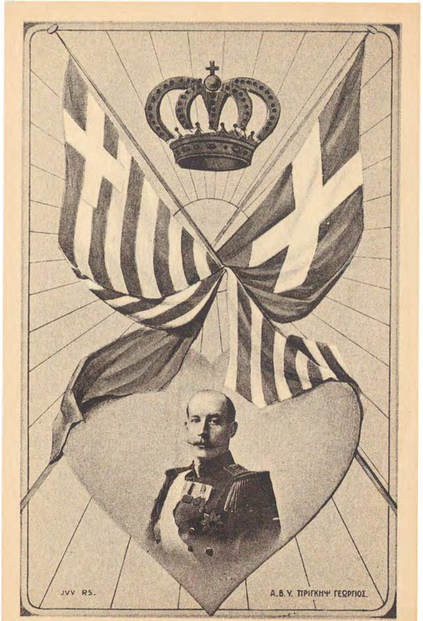

Α. Β. Υ. Πρίγκηψ Γεώργιος
S. H. R. Le Prince Georges

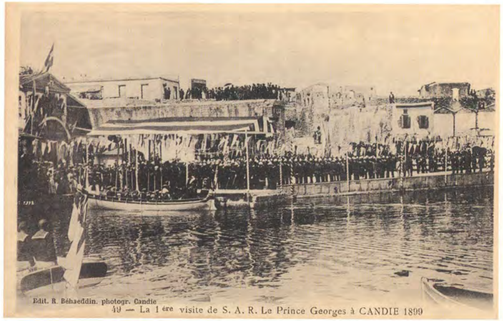

2.6. Ο Ύπατος Αρμοστής
Ο Πρίγκηπας Γεώργιος, γιος του Έλληνα βασιλιά, ορίστηκε Ύπατος Αρμοστής της Κρήτης για να κυβερνήσει τη νήσο. Έφθασε στα Χανιά για να αναλάβει το αξίωμά του στις 9 Δεκεμβρίου 1898.

2.6. The High Commissioner
Prince George, son of the Greek king, was appointed High Commissioner of Crete to govern the island. He arrived in Chania and began his term on December 9, 1898.

2.7. Ενθουσιώδης υποδοχή στο Ηράκλειο
Πλήθη κόσμου υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό τον Πρίγκηπα Γεώργιο κατά την πρώτη του επίσκεψη στο Ηράκλειο το 1899. Αυτή είναι η αντιπροσωπεία που τον υποδέχθηκε κατά την άφιξή του στην αποβάθρα.

2.7. A Joyous Welcome in Herakleion
Large and enthusiastic crowds greeted the first visit of Prince George to Candia (Herakleion) in 1899. This is the reception committee for his arrival on the dock.

Σωματοφύλακες τοῦ Πρίγκηπος
Gardes du corps du Prince Georges

16. Editeur: Nicolas Alikiotis, Candie.

Arc de triomphe á l'occasion de l'arrivée du Prince en Candie de Crète en 1902.
Ἐφῆς ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Ἡρακλείῳ 1902.

2.8. Η τιμητική φρουρά του Ύπατου Αρμοστή
Οι στολές των φρουρών του Πρίγκηπα Γεωργίου με τις υψηλές, άσπρες μπότες έμοιαζαν με την παραδοσιακή κρητική φορεσιά.
2.8. The Honor Guard for the High Commissioner
Prince George's official honor guard wore uniforms based on traditional Cretan dress, including high, white Cretan boots.

2.9. Η παρέλαση προς τιμή του Πρίγκηπα Γεωργίου
Η τελετή για την άφιξη του Γεωργίου στο Ηράκλειο προέβλεπε και παρέλαση. Η Κρήτη ήταν ανεξάρτητη, αλλά το σύνθημα στην ξύλινη, θριαμβική αψίδα είναι "Ζήτω η Ένωσις", που εκφράζει χωρίς αμφιβολία τον απώτερο στόχο του νέου κράτους.
2.9. The Parade for Prince George
A parade was part of the welcoming ceremony in Herakleion. Crete was an autonomous country, but the slogan on the wooden arch erected for the celebration says "Zeto e Enosis" ("Long Live Union with Greece"), leaving no doubts about the ultimate goals of the new nation.

2.10. Ένοπλη εγγύηση
Σημαίες και λάβαρα δημιουργούσαν πανηγυρική ατμόσφαιρα, αλλά οι ένοπλοι στρατιώτες κατά μήκος των δρόμων υπενθύμιζαν εμφανώς ότι η βία δεν ήταν ανεκτή στο νέο κρητικό κράτος που κυβερνούσε ο Πρίγκηπας Γεώργιος.
2.10. Armed Guarantees
Flags and banners could create a festive occasion, but the armed soldiers lining the streets were also a very visible reminder that violence would not be tolerated in the new Cretan state ruled by Prince George.

2.11. Άγγλοι στρατιώτες στην Κρήτη
Οι ξένες στρατιωτικές μονάδες στην Κρήτη έκαναν συστηματικά επίδειξη της ισχύος τους και ο οθωμανικός στρατός δεν επιτέθηκε ποτέ κατά του πρόσφατα ανεξάρτητου κράτους.
2.11. English Soldiers in Crete
The foreign army units in Crete maintained a strong show of force and no Ottoman army attacked the newly autonomous country.

Arrivèe du Prince Georges à Candie.
Ἐφῆς ἀφίξεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Ἡρακλείῳ.

Défilement des Troupes anglaises. *Παρέλασις Ἀγγλικῶν Στρατευμάτων.*

2.12. Η ζωή στο χωριό
Πολλοί Κρητικοί ζούσαν σε μικρά χωριά. Στους Αγίους Δέκα, νότια του Ηρακλείου, μια ρωμαϊκή σαρκοφάγος έγινε μέρος της κρήνης του χωριού.

2.12. Village Life
Many Cretans lived in small villages. Hagia Deka, south of Herakleion, used a Roman sarcophagus for its public fountain.

2.13. Η γεωργία στην Κρήτη
Μουσουλμάνος αγρότης στην Κρήτη οργώνει το χωράφι του με ένα ζευγάρι βόδια.

2.13. Agriculture in Crete
A Muslim farmer in Crete uses a pair of oxen to plow his field.

2.14. Η ταχυδρομική υπηρεσία
Οι ταχυδρόμοι στην Κρήτη φορούσαν στολή και ήταν πεζοί ή χρησιμοποιούσαν άλογο ή ποδήλατο ανάλογα με τη διαδρομή.

2.14. The Postal Service
Cretan mailmen wore uniforms and traveled by foot, by horse, or by bicycle, depending on the route.

2.15. Η μόδα στις πόλεις
Το 1905 ο φωτογράφος μπορούσε να τυπώσει τις φωτογραφίες του σε χαρτί κατάλληλο για δελτάρια, προσφέροντας στους πελάτες του μοναδικές εικόνες για αποστολή μέσω του ταχυδρομείου. Το παράδειγμα αυτό τυπώθηκε στην Κρήτη.

2.15. Fashions in the Cities
In 1905, a photographer could print his pictures on postcard stock and tint them with color by hand, providing his customer with unique images for them to send through the mails. This example was made in Crete.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΤΩ ΧΩΡΙΩ ΜΟΙΡΑΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

2.16. Η πλατεία στις Μοίρες
Το πανηγύρι στις Μοίρες προσήλκυε πολύν κόσμο
στην κωμόπολη της νότιας Κρήτης.
2.16. The Public Square of Moires
The town of Moires, in south-central Crete, was a busy place
on market day.

2.17. Η αμμουδιά της Σητείας
Μια παρέα Βορειοευρωπαίων στέκονται (αριστερά)
στην αμμουδερή παραλία της Σητείας, της κωμόπολης στην
ανατολική Κρήτη, που τότε ήταν δυσπρόσιτη μέσω ξηράς
αλλά είχε πολυσύχναστο λιμάνι.
2.17. The Beach at Siteia
Northern Europeans (at the left) stand on the sandy beach at
Siteia, a small city in eastern Crete that was difficult to reach
by land but, had a busy harbor.

2.18. Η αρχαιολογία στην Κρήτη
Οι ανασκαφές στην Κρήτη έγιναν με διεθνή συνεργασία.
Στη Κνωσό, ο Άγγλος αρχαιολόγος Σερ Άρθουρ Έβανς αποκάλυ-
ψε ένα σημαντικό ανάκτορο, που το ταύτισε με το ανάκτορο του
Μίνωα. Η δυτική αυλή του ανακτόρου, που απεικονίζεται εδώ,
αργότερα επιχωματώθηκε και οι αρχαιότερες οικίες κάτω από
την επιφάνειά της δεν είναι πια ορατές.
2.18. Archaeology in Crete
Excavations in Crete were an international collaboration. At
Knossos, the British archaeologist Sir Arthur Evans uncovered
an important palace, which he dubbed the Palace of King
Minos. The palace's west court, shown here, was later filled
in so that the early houses below its surface are no longer
visible.

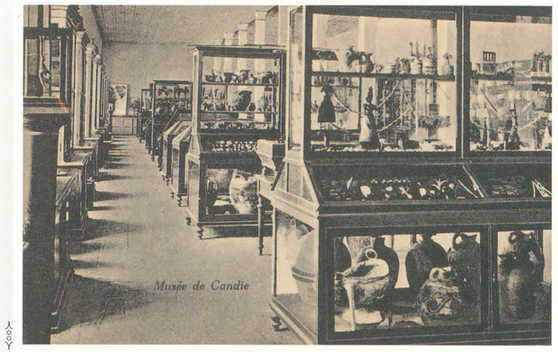

2.19. Το Μουσείο Ηρακλείου
Η αρχαία ιστορία της Κρήτης αποκαλύφθηκε με μια σειρά
ανασκαφών που γέμισαν τα μουσεία του νησιού με πολύτιμα
αντικείμενα. Η "θεά των όφεων" στην πρώτη δεξιά προθήκη
βρέθηκε στην Κνωσό.
2.19. The Museum in Herakleion
Crete's ancient history was revealed by a succession of
excavations that filled the island's museums with art objects
and artifacts. The "snake goddess" figurines in the case in the
foreground were found at Knossos.

Ἡ Α. Υ. ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάσος, Ὕπατος Ἀρμοστης ἐν Κρήτη.

S. A. R. le Prince George de Grèce Haut commissaire en Crète.
Editeur N. Alikiotis, Candie. Nr. 157.

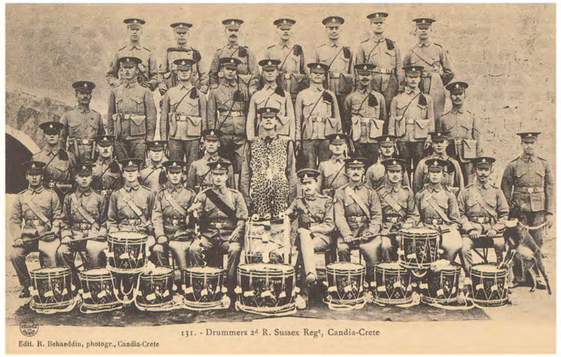

131. - Drummers 2d R. Sussex Regt, Candia-Crete
Edit. R. Behaeddin, photogr., Candia-Crete

2.20. Ο Πρίγκιπας Γεώργιος
Η κυβέρνηση του Γεωργίου ξεκίνησε με καλούς οιωνούς, αλλά η αποτυχία του στην προώθηση της ένωσης με την Ελλάδα και οι αυταρχικές του τάσεις είχαν δημιουργήσει απογοήτευση ήδη πριν από το 1905.
2.20. Prince George
Prince George's rule began optimistically, but a failure to move toward union with Greece and an authoritarian tendency caused widespread dissatisfaction by 1905.

2.21. Το Βασιλικό Σύνταγμα του Σάσεξ
Οι τυμπανιστές του Βασιλικού Συντάγματος του Σάσεξ ποζάρουν με τα τύμπανά τους και την κατσικούλα-μασκώτ τους για το φωτογράφο, R. Behaeddin, συνθέτοντας μια αξέχαστη κάρτα που μπορούσαν να ταχυδρομήσουν στην πατρίδα τους από την Κρήτη.
2.21. The Royal Sussex Regiment
Drummers of the Royal Sussex Regiment posed with their drums and their goat mascot for the photographer R. Behaeddin, creating a memorable postcard they could mail home from Crete.

2.22. Η επανάσταση του 1905
Η ένοπλη επανάσταση κατά του Γεωργίου ξέσπασε το 1905. Ένοπλες ομάδες συγκεντρώθηκαν σε διάφορα σημεία για να υποστηρίξουν τα αιτήματά τους. Η εικονιζόμενη ομάδα είχε συγκεντρωθεί στο Θέρισο.
2.22. Revolution in 1905
Armed insurrection against Prince George broke out in 1905. Armed bands gathered at several rallying points to press their demands. This small group convened at Therissos.

2.23. Επαναστάτες στην Νεάπολη
Οι Μεγάλες Δυνάμεις μεσολάβησαν πριν συμβούν βίαια επεισόδια. Ο Πρίγκιπας Γεώργιος πήρε την εντολή να παραιτηθεί, ενώ οι Δυνάμεις συμφώνησαν να προωθήσουν την μεγαλύτερη ανεξαρτησία της Κρήτης.
2.23. Revolutionaries at Neapolis
The "Great Powers" arbitrated the disagreement before any violence occurred. They ordered Prince George to resign, and they agreed to move toward more self-rule.

ΑΡΙΘ. 187. ΕΚΔ Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ 1905

2.24. Αλέξανδρος Ζαΐμης
Το επίσημο πορτρέτο του Ζαΐμη με σύγχρονο, καθημερινό κοστούμι εκφράζει έντονη αντίθεση προς τα βασιλικά πορτρέτα του Πρίγκηπα Γεωργίου.

2.24. Alexander Zaïmis
The official portrait of Zaïmis, in a modern business suit, contrasts significantly with the regal official portraits of Prince George.

2.25. Η αρχή μιας νέας διοίκησης
Μετά την παραίτηση του Γεωργίου, ο βασιλιάς διόρισε τον Αλέξανδρο Ζαΐμη, πολιτικό με πείρα και ικανότητες, ως Ύπατο Αρμοστή της Κρήτης. Ο Ζαΐμης έφθασε στα Χανιά στις 31 Οκτωβρίου 1906.

2.25. A New Administration Begins
After the resignation of Prince George, Alexander Zaimis, an experienced and able statesman, was appointed High Commissioner of Crete. He arrived in Chania on the 31st of October, 1906.

2.26. Η πολιτοφυλακή
Στις 13 Οκτωβρίου 1907, λίγο περισσότερο από ένα χρόνο μετά τον διορισμό του Ζαΐμη, η Κρήτη οργάνωσε την πρώτη μονάδα της πολιτοφυλακής, μιας τοπικής φρουράς, που θα εξελισσόταν σύντομα σε πραγματικό στρατό, ώστε οι Κρητικοί να πιστέψουν ότι οι ξένες δυνάμεις δεν ήταν πια αναγκαίες για την υπεράσπιση του νησιού.

2.26. The Civil Guard
On October 13, 1907, a little over a year after Zaïmis took office, Crete established its first unit of the Civil Guard, a local militia that would soon develop into a serious army so that Cretans could feel foreign troops were no longer necessary for the island's defense.

2.27. Ο αγγλικός στρατός
Ενόσω η Πολιτοφυλακή έκανε γυμνάσια, οι ξένοι στρατιώτες εξακολούθησαν να παραμένουν στην Κρήτη, αλλά υποσχέθηκαν να αποχωρήσουν μόλις ήταν σίγουροι για την ασφάλεια του τόπου.

2.27. British Troops
While the Civil Guard trained, the foreign soldiers continued to remain in Crete, but they promised to leave as soon as it was safe to do so.

183. - Garde d'honneur (Visite à S. E. Mr Zaïmi à Candie)

Edit. Behaeddin, photogr., à Candie, Crète

2.28. Επίσκεψη στο Χάνδακα
Στις 17 Οκτωβρίου 1907 ο Ζαΐμης επισκέφθηκε το Χάνδακα (Ηράκλειο) όπου τον υποδέχθηκε τιμητική φρουρά από Βρετανούς στρατιώτες.
2.28. Visit to Candia
On October 17, 1907, Zaïmis visited Candia (Herakleion) where he was greeted by an honor guard of British soldiers.

2.29. Υποδοχή του Ζαΐμη
Επειδή ο Ζαΐμης δεν έκρυβε την επιθυμία του για την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα, γινόταν δεκτός παντού με τιμές και επευφημίες.
2.29. Reception for Alexander Zaïmis
Because Zaïmis made no secret of his desire to unite Crete with Greece, he was received with honor and acclaim everywhere he went.

2.30. Η ορκομωσία της 26ης Σεπτεμβρίου 1908
Αντιδρώντας στη μονομερή διακήρυξη της ανεξαρτησίας της Βουλγαρίας από την οθωμανική αυτοκρατορία, οι Κρητικοί σε ομαδική συγκέντρωση ψήφισαν την ακύρωση του συντάγματός τους και την ένωση με την Ελλάδα. Ωστόσο, η ελληνική Βουλή αρνήθηκε να αποδεχθεί την απόφαση από φόβο ότι θα προκαλούσε άμεσα πόλεμο.
2.30. The Demonstration of 26 September, 1908
Reacting to a unilateral declaration of independence from the Ottoman Empire by Bulgaria, Cretans held a mass meeting and voted to end their own constitution and unite with Greece. The Greek Parliament, however, refused to accept the proclamation because it feared it would bring immediate war.

2.31. Αποχώρηση των Ξένων Δυνάμεων
Το 1909 οι Κρητικοί είχαν ήδη σταθερή κυβέρνηση και ικανή πολιτοφυλακή. Ανάμεσα στις 13 και 26 Ιουλίου, οι Βρετανοί στρατιώτες αποχώρησαν αφήνοντας την Κρήτη στους Κρητικούς.
2.31. Departure of the Foreign Soldiers
By 1909, the Cretans had a stable government and a capable Civil Guard. Between the 13th and the 26th of July, British troops departed from the island and left Crete to the Cretans.

197. - CANDIE, Crète
Proclamation de l'annexion de Crète à la Grèce
Serment de la Milice au nom de S. M. le Roi de Grèce
Edit. Behaeddin, photogr., Candie, Crète

Η ορκωμοσία της Πολιτοφυλακής εν ονόματι της Α. Μ. του Βασιλέως των Ελλήνων. Εν Ηρακλείω τη 26η Σεπτεμβρίου 1908

Le départ des troupes anglaises de Candie le 13/26 Juillet 1909

Η αναχώρησις του αγγλικού στρατού εξ Ηρακλείου την 13/26 Ιουλίου 1909

Rebaissement du pavillon à l'occasion du départ de l'occupation anglaise de Candie le 13\23 Juillet 1909.

Καταβίβασις τῆς Ἀγγλικῆς Σημαίας κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Ἡρακλείου ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων τὴν 13\26 Ἰουλίου 1909

Οἱ ἐγκαθειρχθέντες εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ Κρῆτες Βουλευταὶ κατὰ τὸ ἔτος 1911.

Les Deputés Crétois gardés sur les vapeurs de guerre Européens en 1911.

2.32. Η υποστολή της βρετανικής σημαίας
Πριν απο την αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από την Κρήτη, οι Κρητικοί εξέλεγαν κάθε χρόνο αντιπροσώπους στο ελληνικό Κοινοβούλιο, που όμως αρνιόταν να τους αποδεχθεί.

2.32. Lowering the British Flag
By the time the foreign troops lowered their flag and left Crete, the islanders were already electing annual representatives to the Greek Chamber of Deputies, but they were refused seating each year.

2.33. Οι βουλευτές της Κρήτης
Το 1911 οι Κρητικοί εξέλεξαν και πάλι βουλευτές, αλλά ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, Ελευθέριος Βενιζέλος, δεν ήταν ακόμη έτοιμος να έρθει σε ένοπλη σύγκρουση με τον Σουλτάνο. Οι Κρητικοί της φωτογραφίας δεν μπορούσαν βέβαια να ξέρουν ότι θα ήταν οι τελευταίοι απορριφθέντες. Τον επόμενο χρόνο ο Βενιζέλος είχε ολοκληρώσει τη συμμαχία κατά των Τούρκων και ήταν έτοιμος για τον πόλεμο.

2.33. The Cretan Deputies
In 1911, the Cretans again elected Deputies to the Greek parliamentary body, but Prime Minister Venizelos was not yet ready for armed confrontation with the Sultan. When the rejected Cretans posed for this postcard, they had no way of knowing they would be the last group to be refused. By the next year, Venizelos had completed his coalition against the Ottoman Turks and was ready for war.

Κεντρικά και βόρεια Βαλκάνια

Σύμφωνα με τη συνθήκη του Βερολίνου του 1878, η Ρουμανία, η Σερβία, το Μαυροβούνιο και η Βουλγαρία έγιναν ανεξάρτητα ή σχεδόν ανεξάρτητα μικρά κράτη, ενώ η Αυστρο-Ουγγαρία απέκτησε το δικαίωμα να κυβερνά τη Βοσνία και την Ερζεγοβίνη. Τα άλλα κράτη στα βόρεια Βαλκάνια, η Σλοβενία και η Κροατία, ήταν αυτόνομα αλλά συγχρόνως και τμήματα της Αυστρο-Ουγγρικής αυτοκρατορίας. Το 1908 η Βουλγαρία διακήρυξε την πλήρη ανεξαρτησία της και η Αυστρο-Ουγγαρία προσήρτησε τη Βοσνία και την Ερζεγοβίνη. Όταν τελείωσε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος το 1918, ο χάρτης άλλαξε και πάλι. Η αυστρο-ουγγρική αυτοκρατορία δεν υπήρχε πια. Η Ρουμανία και η Βουλγαρία ήταν μεγαλύτερες, η Αλβανία ήταν ανεξάρτητη και τα άλλα βαλκανικά κράτη ενώθηκαν για να δημιουργήσουν τη Γιουγκοσλαβία.

The Central and Northern Balkans

By the Treaty of Berlin of 1878, Romania, Serbia, Montenegro, and Bulgaria became independent or almost independent small nations, while Austria-Hungary gained administrative rights in Bosnia and Herzegovina. The other northern Balkan states, Slovenia and Croatia, were self-governing but within the Austro-Hungarian Empire. In 1908, Bulgaria declared itself fully independent and Austria-Hungary annexed Bosnia and Herzegovina. When World War ended in 1918, the map was redrawn. The Austro-Hungarian Empire no longer existed. Romania and Bulgaria were larger, Albania was independent, and the other Balkan divisions were united within Yugoslavia.

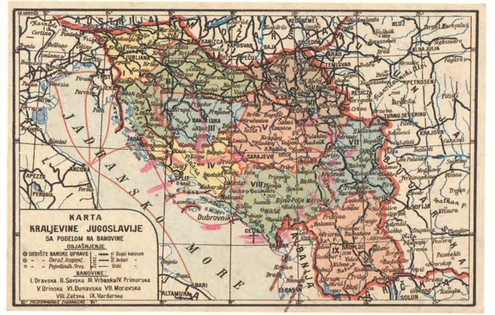

3.1. Χάρτης των βορείων Βαλκανίων
3.1. Map of the Northern Balkans

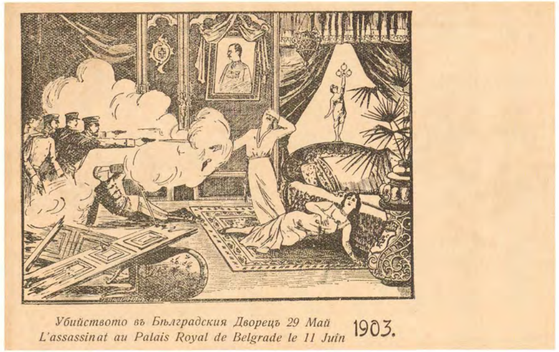

3.2. Δολοφονία στη Σερβία

Ο βασιλιάς Αλέξανδρος και η βασίλισσα Ντράγα της Σερβίας δολοφονήθηκαν τον Ιούνιο του 1903 στο πραξικόπημα που έφερε τον βασιλιά Πέτρο στο θρόνο. Το γεγονός ήταν μεγάλης σημασίας γιατί ο Αλέξανδρος ευνοούσε την Αυστρία, ενώ ο Πέτρος ήταν κατά της Αυστρίας και υπέρ της Ρωσίας. Το μίσος ανάμεσα στη Σερβία και την Αυστρία κλιμακώθηκε ραγδαία, ιδιαίτερα μετά την προσάρτηση της Βοσνίας και της Ερζεγοβίνης από την Αυστρία το 1908. Η αμοιβαία εχθρότητα κατέληξε στην κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου 11 χρόνια μετά τη δολοφονία.

3.2. Assassination in Serbia

King Alexander and Queen Draga of Serbia were murdered in June of 1903 in a coup d'etat that brought King Peter to the throne. The event was highly significant because Alexander had been pro-Austria while Peter was anti-Austria and pro-Russia. Hatred between Serbia and Austria would rapidly escalate, especially after Austria annexed Bosnia and Herzegovina in 1908; the mutual animosity would start World War I eleven years after the assassination.

3.3. Σερβικά νομίσματα

Αγοράζοντας αυτή την κάρτα οι ταξιδιώτες στη Σερβία μπορούσαν να αναγνωρίσουν τα νομίσματα και να καταλάβουν τις αντιστοιχίες τους με τα ξένα. Το σερβικό δηνάριο αντιστοιχούσε σε 100 παράδες.

3.3. Serbian Coins

Travelers to Serbia could purchase this postcard to keep track of the currency and its foreign exchange rates. One Serbian dinar was worth 100 para.

3.4. Πέτρος Α' της Σερβίας

Ο Πέτρος είχε φιλόδοξα σχέδια για μια μεγαλύτερη Σερβία που θα γινόταν έτσι η επικρατέστερη δύναμη της ανατολικής Ευρώπης. Η αντίδρασή του κατά της προσάρτησης της Βοσνίας και της Ερζεγοβίνης από την Αυστρία, που εμπόδιζε την επέκταση της Σερβίας, ήταν έντονη. Η κυβέρνησή του ενεργούσε εναντίον της πολιτικής της Αυστρίας σε κάθε ευκαιρία.

3.4. Peter I of Serbia

Peter had ambitions for a greater Serbia that would make it a dominant force in Eastern Europe. When Austria annexed Bosnia and Herzegovina, he was incensed because it prevented Serbia's own expansion, and his government actively opposed Austrian policies at every opportunity.

На пландишту.

3.5. Αλβανία
Το έδαφος της Αλβανίας, νοτιοδυτικά της Σερβίας, ήταν ορεινό. Η Αλβανία ήταν ουδέτερη κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών πολέμων, αλλά έγινε ανεξάρτητη το 1913.

3.5. Albania
Albania, southwest of Serbia, had a rugged landscape. It was neutral during the Balkan wars, but its independence was proclaimed in 1913.

I. Original Zigeuner-, serbisch-ungarische Instrumental-, Gesang- und Tanz-Truppe „Maros"
Direktor: Oskar Martini.

3.6. Μουσικό συγκρότημα Αθίγγανων
Το Σερβο-Ουγγρικό τσιγγάνικο συγκρότημα με το όνομα "Μάρος" τύπωσε τη διαφημιστική αυτή κάρτα το 1905, όταν έκανε τουρνέ στη Γερμανία. Οι μουσικοί αυτοχαρακτηρίζονταν ως "συγκρότημα οργάνων, τραγουδιστών και χορευτών".

3.6. Gypsy Musical Group
The Serbian-Hungarian gypsy group called "Maros" issued this advertising postcard in 1905 when it went on tour in Germany. The musicians described themselves as an "instrumental, singing, and dancing troupe."

3.7. Πλατεία Φραγκίσκου-Ιωσήφ
Πριν από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Κροατία ανήκε στην αυστρο-ουγγρική αυτοκρατορία. Η πλατεία Φραγκίσκου-Ιωσήφ στο Ζάγκρεμη, την πρωτεύουσα της Κροατίας, έφερε το όνομα του αυτοκράτορα. Εδώ εικονίζεται όπως ήταν το 1902.

3.7. Franz-Joseph Plaz
Before World War I, Croatia was in the Austro-Hungarian Empire. Franz-Joseph Plaz in Zagreb, the capital of Croatia, was named after the Emperor. It is shown in 1902.

3.8. Ένας Κροάτης ήρωας
Ο κόμης Ιωσήφ Jellachic, ένας πολιτικός που ευνοούσε την Αυστρία, ήταν κυβερνήτης της Κροατίας στα μέσα του 19ου αιώνα. Οι οπαδοί των Αυστριακών τον θεωρούσαν ήρωα. Ο έφιππος ανδριάντας του εικονίζεται σε φωτογραφία του 1903.

3.8. A Croatian Hero
Count Joseph Jellachic, a pro-Austrian statesman whose equestrian monument is shown in a 1903 photograph, was governor of Croatia in the mid-19th century. He was regarded as a hero by Austrian sympathizers.

Hrv. narod. nošnja.

I. kroatische Tamburitza-Kapelle „Wila"
Direction: Stefan v. Roshoj.

3.9. Στολή της Κροατίας
Η κάρτα αυτή, που εικονίζει ένα νεαρό Κροάτη με τη γραφική του στολή, τυπώθηκε στο Ζάγκρεμπ.
3.9. A Croatian Costume
A young man poses in a colorful costume on this card made in Zagreb.

3.10. Μουσικό συγκρότημα
Ένα κροατικό συγκρότημα εγχόρδων διαφημίζεται σε αυτή την κάρτα που κυκλοφόρησε πριν το 1907.
3.10. A Musical Group
A Croatian band composed entirely of musicians playing stringed instruments advertised their ensemble with this card issued before 1907.

3.11. Νικόλαος Α' του Μαυροβουνίου
Το 1878 η συνθήκη του Βερολίνου έκανε το Μαυροβούνιο ανεξάρτητο κράτος με επικεφαλής το Νικόλαο Α', που είχε διατελέσει κυβερνήτης της οθωμανικής αυτής επαρχίας από το 1860. Το 1910 ο Νικόλαος άλλαξε τον τίτλο του από πρίγκηπα σε βασιλιά, αλλά καθαιρέθηκε το 1918. Οι προσπάθειες του Μαυροβουνίου να διατηρήσει την ανεξαρτησία απέτυχαν και η περιοχή έγινε τμήμα της Γιουγκοσλαβίας.
3.11. King Nicholas I of Montenegro
The treaty of Berlin gave Montenegro independence from the Ottoman Empire in 1878, under the rule of Prince Nicholas I, who had been the local chief administrator of the Ottoman province since 1860. In 1910, Nicholas changed his title from Prince to King. He was deposed in 1918 and Montenegro's efforts to remain independent were unsuccessful. It became a part of Yugoslavia.

3.12. Γυναίκες από το Μαυροβούνιο.
3.12. Women of Montenegro.

NIKOLAUS, KÖNIG v. MONTENEGRO.

3.13. Σκηνή στους δρόμους της Βοσνίας
Ένας Έλληνας, κάτοικος της Βοσνίας, πουλάει σαλέπι στο Σεράγιεβο.
3.13. Bosnian Street Scene
A Greek drink vendor living in Sarajevo is shown selling his wares on this Bosnian postcard.

3.14. Στολές της Ερζεγοβίνης
Όπως και σε άλλες περιοχές της Βαλκανικής Χερσονήσου οι γυναίκες της Ερζεγοβίνης φορούσαν παραδοσιακές στολές.
3.14. Herzegovina Costumes
As in other regions of the Balkan Peninsula, the women of Herzegovina had traditional costumes inherited from earlier times.

3.15. Εγκαίνια
Η Πριγκίπισσα Μαρία της Ρουμανίας εγκαινιάζει ένα πλοίο την 1η Ιουλίου 1898.
3.15. A New Ship
Princess Maria of Romania christens a new ship on the 1st of July, 1898.

3.16. Ρουμανία
Ο Κάρολος Α' της Ρουμανίας (1866-1914) έγινε ο πρώτος βασιλιάς της Ρουμανίας το 1878, όταν η συνθήκη του Βερολίνου αναγνώρισε το νέο κράτος. Στόχος του ήταν να βελτιώσει την οικονομία της νέας του επικράτειας.
3.16. Romania
King Carol I of Romania (1866-1914) became the first king of Romania when the Treaty of Berlin recognized the new country in 1878. He set about improving the economy of his new land.

4.1. Γυναίκες στην Κωνσταντινούπολη
Αυτή η κάρτα, που απεικονίζει μια γυναίκα από τη Δύση, ντυμένη στα κόκκινα, ανάμεσα σε γυναίκες με παραδοσιακή μουσουλμανική ενδυμασία, με ή χωρίς φερετζέ, συμβολίζει τη σύγκρουση των πολιτισμών της οθωμανικής Τουρκίας στις αρχές του 20ού αιώνα.

4.1. Women in Constantinople
This postcard, with a Western woman dressed in red among women in traditional Muslim dress, some veiled and others unveiled, symbolizes the clash between cultures in Ottoman Turkey at the beginning of the 20th century.

Οθωμανική Αυτοκρατορία και Τουρκία

Στις αρχές του 20ού αιώνα διάφοροι παράγοντες ασκούσαν ισχυρές πιέσεις στην οθωμανική αυτοκρατορία: η ισχυρή παράδοση· η πρόκληση του πολιτισμού της Δύσης και της Δημοκρατίας· τα ελλείμματα του προϋπολογισμού από τα διαρκώς μεγαλύτερα έξοδα που χρειάζονταν για να διατηρηθεί η συνοχή των διαφορετικών πληθυσμών, πολλοί των οποίων δεν ήθελαν να ανήκουν στην αυτοκρατορία· ο αυξανόμενος τουρκικός εθνικισμός· θρησκευτικές και κοσμικές ανησυχίες· και το αίτημα όλων για οικονομικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις.

The Ottoman Empire and Turkey

By the early 20th century, the Ottoman Empire was under extreme pressures from several factors: the power of ancient traditions; the challenge of Western culture and democracy; drains on the budget from the increasingly high cost of maintaining a union of disparate peoples, many of whom did not wish to be in the Empire; a rising tide of Turkish nationalism; religious and secular concerns; and a demand from all sides for economic and social reforms.

4.2. Ο Βόσπορος
Η Κωνσταντινούπολη (που μετονομάστηκε σε Ισταμπούλ το 1930), η πρωτεύουσα του Βυζαντίου, κτίστηκε στο Βόσπορο, το στενό πέρασμα στο βόρειο άκρο των Δαρδανελλίων που ενώνει το Αιγαίο με τη Μαύρη Θάλασσα. Η πρόσβαση στη στρατηγική αυτή θέση έπαιξε σημαντικό ρόλο στους πολιτικούς ελιγμούς στη νοτιοανατολική Ευρώπη και τη δυτική Ασία για αρκετούς αιώνες.

4.2. The Bosphorus
Constantinople (officially re-named Istanbul in 1930), the capital of the Byzantine Empire, was built on the Bosphorus, a narrow strait at the north of the Sea of Marmara that joins the Aegean to the Black Sea. Access to this important and strategic position played an important role in the political maneuvering of southeast Europe and western Asia for several centuries.

4.3. Θαλάσσιο εμπόριο
Πλοία από πολλά κράτη σύχναζαν στα λιμάνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αυτή είναι η Σμύρνη, πόλη με μεγάλο ελληνικό πληθυσμό.

4.3. Trade by Sea
Ships of all nations frequented the ports of the Ottoman Empire. This is Smyrna, a city with a large Greek population.

4.4. Αναντολού Χισάρ
Η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν ένα ισλαμικό κράτος που ιδρύθηκε το 1288. Οι Οθωμανοί έκτισαν το "Κάστρο της Ανατολής" στην ασιατική ακτή του Βοσπόρου, βόρεια της Κωνσταντινούπολης το 1390.
4.4. Anadoli Castle
The Empire of the Ottoman Turks was an Islamic religious state that began in 1288. The Ottomans built Anadoli Castle on the Asian side of the Bosphorus, north of Constantinople, in 1390.

4.5. Ρούμελη Χισάρ
Το 1452 οι Οθωμανοί πρόσθεσαν το "Κάστρο της Ρούμελης" στην ευρωπαϊκή ακτή του Βοσπόρου, απέναντι από το Αναντολού Χισάρ, για να μπορούν να κλείνουν το στενότερο σημείο του περάσματος και να εμποδίζουν την πρόσβαση από την Μαύρη Θάλασσα. Ο αποκλεισμός είχε μεγάλη στρατηγική σημασία στην άλωση της Κωνσταντινούπολης τον επόμενο χρόνο.
4.5. Rumeli Castle
In 1452, the Ottomans added Rumeli Castle on the European side of the Bosphorus across from Anadoli Castle so they could block the narrowest point of the strait and prevent shipping from coming in from the Black Sea. The blockade was an important strategy in the conquest of Constantinople the following year.

4.6. Κωνσταντινούπολη
Κατά τη διάρκεια της μεγαλύτερης εξάπλωσης, η Οθωμανική Αυτοκρατορία περιλάμβανε την Τουρκία, τη Συρο-Παλαιστίνη, την Κύπρο, τα Δωδεκάνησα, την Αίγυπτο και άλλα τμήματα της βόρειας Αφρικής, το Ιράκ, την Κρήτη και τα νησιά του Αιγαίου, τα Βαλκάνια και τμήματα της Ουγγαρίας και Ρωσίας. Την αυτοκρατορία κυβερνούσε ο Σουλτάνος από την πρωτεύουσα, την Κωνσταντινούπολη, που αργότερα ονομάστηκε Ισταμπούλ.
4.6. Constantinople
At its largest extent, the Ottoman Empire included Turkey, the Syro-Palestinian region, Cyprus, the Dodecanese, Egypt and other parts of North Africa, Iraq, Crete and the Aegean Islands, the Balkan Peninsula, and part of Hungary and Russia. The Empire was ruled by a Sultan from his capital at Constantinople (the later Istanbul).

4.7. Μωάμεθ Ε'
Ο σουλτάνος Μωάμεθ Ε' ανέλαβε το θρόνο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το 1909, στην πλικία των 65 ετών, όταν καθαιρέθηκε ο αδελφός του.
4.7. Mohammmed V
Sultan Mohammed V was placed on the throne of the Ottoman Empire in 1909, at the age of 65, when his brother was deposed.

4.8. Πλήθος ανθρώπων
Για επτά σχεδόν αιώνες η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν το μεγαλύτερο κράτος του κόσμου, έχοντας στην κατοχή της τμήματα τριών ηπείρων -της Ασίας, της Ευρώπης και της Αφρικής- και την πιό στρατηγική θέση για τον έλεγχο του εμπορίου μεταξύ τους. Ο έλεγχος των εμπορικών δρόμων ήταν σημαντικός παράγοντας της ισχύος της και έπαιξε εξίσου μεγάλο ρόλο στην επέκταση των ισχυρών γειτόνων της που συνέβαλαν στην παρακμή της.

4.8. A Large Population
For much of its seven centuries, the Ottoman Empire was the largest political state in the world. It spanned three continents - Asia, Europe, and Africa - with a strategic location that controlled the trade between them. Trade routes were instrumental in its power, as they would be in the expansion of powerful neighbors who played roles in its decline.

4.9. Πλανόδιος πωλητής στη Βηρυτό
Ένας πλανόδιος πουλάει αναψυκτικό ονόματι "anis gallia" στην πόλη της Βηρυτού.

4.9. Street Vendor in Beirut
A drink vendor sells a beverage called "Anis Gallia" in the city of Beirut.

4.10. Αγία Σοφία
Ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός έκτισε την Αγία Σοφία μεταξύ 532 και 537. Η εκκλησία εικονίζεται εδώ πίσω από τον αιγυπτιακό οβελίσκο που ανέγειρε ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος. Μετά την άλωση μετατράπηκε σε τζαμί και απέκτησε μιναρέδες και άλλες προσθήκες.

4.10. Saint Sophia
Between 532 and 537, the Byzantine Emperor Justinian built the church of Saint Sophia, shown here rising behind an Egyptian obelisk erected by the Emperor Theodosius. After the Ottoman conquest, the church became a mosque and received minarets and other additions.

4.11. Αρτοποιείο
Σ' ένα δρόμο της Σμύρνης αραβικές πίτες προσφέρονται στους πελάτες επάνω σε πρόχειρο τραπέζι στηριγμένο σε μεγάλες πέτρες.

4.11. A Bakery
Two men sell pita bread in the coastal city of Smyrna, on a table supported by stones.

4.12. Επιδιορθωτής κεραμικών
Στο μαγαζί αυτό της Δαμασκού ο τεχνίτης επισκεύαζε κεραμικά και πορσελάνες.
4.12. Pottery Repair
This man in Damascus made his living repairing pieces of pottery and porcelain.

4.13. Το τζαμί του Σουλεϊμάν Α'
Το τζαμί του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς στην Κωνσταντινούπολη κτίστηκε μεταξύ 1550 και 1557.
4.13. The Mosque of Süleyman I
The Mosque of Süleyman the Magnificent in Constantinople was built between 1550 and 1557.

4.14. Καραβάνια
Οι γάιδαροι και οι καμήλες ήταν απαραίτητα υποζύγια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Τα εμπορεύματα που δεν ήταν δυνατό να σταλούν με πλοία μεταφέρονταν με καραβάνια.
4.14. Caravans
Donkeys and camels were important beasts of burden in the Ottoman Empire. Trade that could not go by ship was transported overland by caravans.

4.15. Δαμασκός
Η Δαμασκός, πρωτεύουσα της Συρίας, ανήκε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία από το 1516 έως το 1918. Στην κάρτα εικονίζεται μια από τις πύλες της πόλης.
4.15. Damascus
The city of Damascus, the capital of Syria, was a part of the Ottoman Empire from 1516 until 1918. This card shows one of the city's gates.

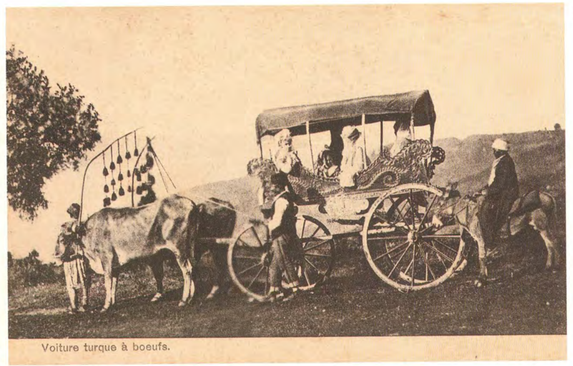

4.16. Τούρκικη άμαξα
Μια πολυτελής άμαξα που τη σέρνουν βόδια εικονίζεται σε φωτογραφία του 1910. Τα πολλά κουδούνια ανήγγελαν την άφιξή της από μακριά.
4.16. A Turkish Wagon
A fancy wagon pulled by oxen was photographed about 1910. The many bells on the animals would announce the wagon's arrival over a great distance.

4.17. Θαλάσσια συγκοινωνία
Μικρές βάρκες με σκίαστρο μετέφεραν επιβάτες έναντι μικρού τιμήματος.
4.17. Water Taxis
For a small fee, one could hire a boat with an awning to keep its passengers out of the hot sun.

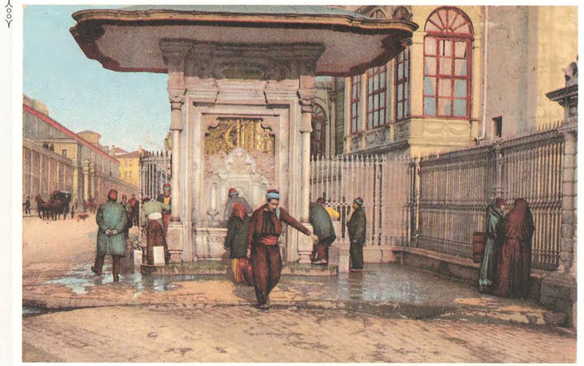

4.18. Η κρήνη του Τοπ Χανέ
Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν Μουσουλμάνοι και γι' αυτό υπήρχαν παντού κρήνες όπου οι πιστοί μπορούσαν να πλυθούν πριν την προσευχή. Η κρήνη αυτή ήταν στην Κωνσταντινούπολη.
4.18. The Top-Hané Fountain
A majority of the population in the Ottoman Empire was Islamic, and fountains for washing before prayer were numerous. This one was built in Constantinople.

4.19. Δερβίσηδες μουσικοί στην Κωνσταντινούπολη.
4.19. Dervish Musicians in Constantinople.

4.20. Τρίπολη
Το 1911 ξέσπασε πόλεμος ανάμεσα στην Ιταλία και την Οθωμανική Αυτοκρατορία λόγω των ιταλικών απαιτήσεων σχετικά με την Τρίπολη στη βόρεια Αφρική. Ο ιταλικός στρατός κατέκτησε τη Ρόδο και άλλα νησιά καθώς και τα τελευταία οθωμανικά εδάφη στη βόρεια Αφρική. Η στρατιωτική αδυναμία της αυτοκρατορίας ήταν πια φανερή.
4.20. Tripoli
War between Italy and the Ottoman Empire erupted in 1911 over Italian claims to Tripoli in North Africa. The Italian army occupied Rhodes and other islands as well as the last Ottoman possessions in Africa, and the Empire's military weakness was displayed for all to see.

4.21. Ιταλικό τελωνείο και ταχυδρομείο στη Ρόδο
Η Ρόδος παραχωρήθηκε επίσημα στην Ιταλία μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και ενώθηκε με την Ελλάδα μόνο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.
4.21. Italian Customs House and Post Office in Rhodes
Rhodes was ceded formally to Italy after World War I (it did not become a part of Greece until after the Second World War).

5.1. Σκηνή δρόμου στη Θεσσαλονίκη
Στη Μακεδονία σώζονταν πολλά μνημεία του ελληνικού και ρωμαϊκού παρελθόντος, όπως η Αψίδα του Γαλερίου, που δέσποζε του δρόμου αυτού στις αρχές του 20ού αιώνα.
5.1. Street Scene in Thessaloniki
Macedonia had many reminders of its Greek and Roman past, like this Roman triumphal arch which still stood over a modern street in the early 20th century.

5.2. Δρόμος της Θεσσαλονίκης.
5.2. Street Scene in Thessaloniki.

5.3. Ο Λευκός Πύργος ήταν το κατ' εξοχήν αναγνωρίσιμο κτίριο για όσους έφθαναν στη Θεσσαλονίκη με το πλοίο.
5.3. The "White Tower" was a prominent landmark for ships approaching Thessaloniki from the sea.

Βόρεια Ελλάδα

Το 1900 το μεγαλύτερο τμήμα της Βόρειας Ελλάδας ανήκε ακόμη στην οθωμανική αυτοκρατορία. Η Θεσσαλονίκη ήταν η μεγαλύτερη και πιό σημαντική πόλη. Μετά την άλωσή της από τους Οθωμανούς το 1430, παρέμεινε πρωτεύουσα του οθωμανικού βιλαετίου έως το 1912. Κατά τον 19ο αιώνα ήταν ήδη σημαντικό εμπορικό κέντρο με πολυσύχναστο λιμάνι που το επισκέπτονταν πλοία από πολλά κράτη.

Northern Greece

Most of northern Greece was still in the Ottoman Empire in 1900. Thessaloniki was the largest and most important city. It had been captured by the Ottoman Empire in 1430, and remained the capital of an Ottoman vilayet until 1912. It was already a center of commerce in the 19th century, and its port was busy with ships from many nations.

5.4. Κρητικοί μαχητές στην Ήπειρο
Η Ήπειρος επαναστάτησε αρκετές φορές πριν τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο χωρίς επιτυχία. Η μάχη για την ανεξαρτησία προσέλκυσε το εθελοντικό αυτό σώμα από την Κρήτη. Η φωτογραφία έγινε πριν την αναχώρησή τους από το νησί.
5.4. Cretan Freedom Fighters in Epirus
Epirus had several unsuccessful revolutions before World War I. Its independence movement attracted this volunteer unit of Cretans who went to northwest Greece to assist with the revolution. The postcard photograph was taken before the unit left Crete.

5.5. Ηπειρώτικη ανδρική στολή
Η ανατολική Ήπειρος προσαρτήθηκε στην Ελλάδα το 1881, αλλά η δυτική παρέμεινε τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έως το 1919.
5.5. The Traditional Male Costume in Epirus
Eastern Epirus became a part of Greece in 1881, but the western part remained in the Ottoman Empire until 1919.

5.6. Mademoiselle Penelope
Η ελκυστική δεσποινίς Πηνελόπη τύπωσε τη φωτογραφία της στην Κέρκυρα τον Απρίλιο του 1904 για να τη στείλει στην Αθήνα.
5.6. Mademoiselle Penelope
The attractive Mademoiselle Penelope had this postcard of herself made on Corfu in April of 1904 so she could mail it to Athens.

5.7. Κέρκυρα
Η Κέρκυρα βρίσκεται στο βόρειο Ιόνιο, απέναντι από τις ακτές της Αλβανίας. Οι Βενετοί κατέκτησαν την Κέρκυρα το 1386 και την κράτησαν στην εξουσία τους έως το 1797. Για ένα διάστημα ανήκε και στη Βρετανία προτού προσαρτηθεί στην Ελλάδα το 1864. Η άποψη αυτή του λιμανιού ταχυδρομήθηκε το 1905.
5.7. Corfu
The Greek island of Corfu is situated off the Albanian coast in the northern Ionian Sea. It had been conquered by Venice in 1386 and held by them until 1797, and it was ruled for a time by Britain before it became a part of modern Greece in 1864. The harbor scene was mailed in 1905.

5.8. Εβραϊκή στολή
Η Θεσσαλονίκη είχε μεγάλη εβραϊκή παροικία. Οι νεαρές Εβραίες, όπως και τα άλλα μέλη της πολυεθνικής κοινωνίας της πόλης, φορούσαν περήφανα την παραδοσιακή γιορτινή τους φορεσιά.
5.8. Jewish Costume
Thessaloniki had a large Jewish population whose young women, like other members of the international population of the city, were proud of their traditional festival costumes.

5.9. Νεαρή Τσιγγάνα
Κατά τη διάρκεια της μακράς Οθωμανικής κυριαρχίας πολλές μειονότητες μετακινήθηκαν προς τη βόρεια Ελλάδα. Η νεαρή αυτή Τσιγγάνα από την Ρουμανία, που εικονίζεται με το μωρό της έξω από το οικογενειακό της τσαντίρι, ζούσε στη Μακεδονία.
5.9. Young Gypsy Mother
Many ethnic minorities moved into northern Greece during the long centuries of Ottoman domination. This young Romanian gypsy, standing beside her family's tent and holding her baby, lived in Macedonia.

Kapetan Poulakas chef militaire Crétoirs, en Macédoine
Καπετάν Πούλακας Οπλαρχηγός Κρήτες, εν Μακεδονία

Types des Brigands en Macédoine.
Souvenir de Salonique.

5.10. Αντάρτες της Μακεδονίας
Εκτός από μια μειονότητα που προτιμούσε την Οθωμανική υπηκοότητα, ένα μέρος του πληθυσμού της Μακεδονίας ήθελε την ανεξαρτησία και την αυτονομία, ένα άλλο την ένωση με την Βουλγαρία, ενώ το μεγαλύτερο ζητούσε την ένωση με την Ελλάδα. Μετά το 1903 επαναστατικές δυνάμεις, όπως μια ομάδα από την Κρήτη με αρχηγό τον Καπετάν Πούλακα, που εικονίζεται εδώ, πολέμησαν για την απελευθέρωση της Μακεδονίας.
5.10. Macedonian Freedom Fighters
In addition to a minority who wished to remain Ottoman, some of the population of Macedonia wanted independence and autonomy, some favored union with Bulgaria, and a large group wished union with Greece. After 1903, several revolutionary forces, including a group of Cretans whose commander is shown here, fought in the Macedonian war for independence.

5.11. Στο δελτάριο αυτό, που τυπώθηκε στη Θεσσαλονίκη πριν το τέλος της οθωμανικής κυριαρχίας, είναι φανερή η πρόθεση να γίνει προπαγάνδα κατά των Ελλήνων. Οι εικονιζόμενοι αντάρτες χαρακτηρίζονται στα γαλλικά ως "λησταί".
5.11. This anti-Greek propaganda postcard, printed in Thessaloniki under Ottoman rule, shows a group of guerrilla fighters. The caption, in French, calls them "brigands".

5.12. Ο Μωάμεθ Ε' αποβιβάζεται στη Θεσσαλονίκη
Το 1911 ο σουλτάνος Μωάμεθ Ε' έκανε επίσημη επίσκεψη στις οθωμανοκρατούμενες περιοχές της Ευρώπης. Αποβιβάστηκε με επισημότητα και μεγαλοπρέπεια στη Θεσσαλονίκη στις 9 Ιουνίου και μετά ταξίδεψε προς βορρά έως το Κόσοβο για να προωθήσει τα συμφέροντα της αυτοκρατορίας.
5.12. Mohammed V Lands at Thessaloniki
Sultan Mohammed V made a state visit to the Ottoman possessions in Europe in 1911. He landed at Thessaloniki on June 9 with great pomp and ceremony, and he then traveled north to Kosovo to encourage support for the Empire.

5.13. Η πλατεία της αγοράς
Η εικόνα αυτή μιας υπαίθριας αγοράς στη Θεσσαλονίκη περιλαμβάνει αριστερά δυο παιδιά που πίνουν νερό από τη κρήνη και έναν ανάπηρο απόμαχο δεξιά.
5.13. Market Square
This view of a street market in Thessaloniki includes two boys getting a drink from a fountain at the left and a one-legged war veteran at the right.

SALONIQUE. — Place du Marché. — Market Square.

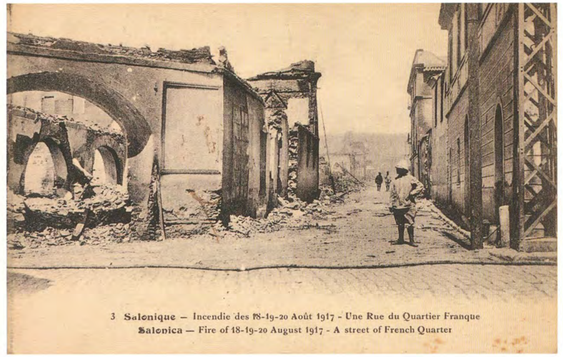

3 **Salonique** — Incendie des 18-19-20 Août 1917 - Une Rue du Quartier Franque
Salonica — Fire of 18-19-20 August 1917 - A street of French Quarter

5.14. Η μεγάλη πυρκαγιά
Στις 17, 18 και 19 Αυγούστου 1917 μιά μεγάλη πυρκαγιά κατέστρεψε τα τρία τέταρτα της Θεσσαλονίκης και περισσότεροι από 100.000 άνθρωποι έμειναν άστεγοι.
5.14. The Great Fire
On August 17, 18 and 19, 1917, a great fire raged out of control in Thessaloniki, destroying two thirds of the city and leaving over a hundred thousand people without shelter.

39 SALONIQUE — Quartier incendié près de la cathédrale
SALONICA — A whole quarter burnt down near the cathedral

5.15. Η περιοχή της Μητροπόλεως μετά την πυρκαγιά.
5.15. The Cathedral district after the great fire.

SALONIQUE - Cérémonie "Bénédiction des eaux,,

5.16. Τα Θεοφάνεια
Στην κάρτα αυτή, που ταχυδρομήθηκε το 1917, εικονίζεται ο εορτασμός των Θεοφανείων στη Θεσσαλονίκη, μετά την ένωση με την Ελλάδα. Η μικρή βάρκα αριστερά είναι στολισμένη με την ελληνική σημαία.
5.16. Blessing the Waters
The Orthodox Christian ceremony of the blessing of the waters is performed on Epiphany Day (January 6). The celebration in Thessaloniki is shown on this card mailed in 1917, after the city became a part of Greece. The Greek flag is proudly displayed on the small boat at the left.

Βαλκανικοί Πόλεμοι

Στις αρχές του 20ού αιώνα, η κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας είχε επεκταθεί σε πολλά μέρη της Ευρώπης. Στις κτήσεις της περιλαμβάνονταν η Μακεδονία, η Αλβανία και το μεγαλύτερο μέρος του Βόρειου Βαλκανικού χώρου μέχρι τα Αυστρο-ουγγρικά σύνορα. Το 1908, η Βουλγαρία διακήρυξε την ανεξαρτησία της, ενώ η Αυστρο-ουγγαρία επεκτάθηκε στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη, περιοχές στις οποίες ήδη ασκούσε διοικητικό έλεγχο από το 1878 με τη Συνθήκη του Βερολίνου. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία αδυνατούσε να σταματήσει τις εξελίξεις. Οι προσπάθειες των πληθυσμών στις τουρκοκρατούμενες περιοχές για την απελευθέρωσή τους εντάθηκαν, καταλήγοντας το 1912 στη συμμαχία της Ελλάδας με τη Βουλγαρία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, που ένωσαν τις δυνάμεις τους για να απελευθερώσουν τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά εδάφη από τους Τούρκους.

The Balkan Wars

At the beginning of the 20th century, the Ottoman Empire extended well into Europe. It included Macedonia, Albania, and much of the rest of the northern Balkans as far as the Austro-Hungarian border. In 1908, Bulgaria proclaimed its independence, and Austria-Hungary annexed Bosnia and Herzegovina, territories it had occupied since the Treaty of Berlin had given it partial administrative jurisdiction over them in 1878. The Ottoman Empire was powerless to stop these changes. Desires for independence continued to mount, and by 1912 a coalition had been formed by Greece, Bulgaria, Serbia, and Montenegro to unite their forces in order to free the remaining European territory still in the Empire.

6.1. Η Βαλκανική συμμαχία
Στην προπαγανδιστική αυτή κάρτα, που τυπώθηκε στη Βουλγαρία για τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο, η προσωποποίηση της Ελλάδας δείχνει το δρόμο στους βασιλείς της Βουλγαρίας, της Σερβίας, του Μαυροβουνίου και της Ρουμανίας κατά την καταδίωξη των Οθωμανών στρατιωτών που έχουν τραπεί σε φυγή.
6.1. The Balkan Alliance
The personification of Greece points the way for the Kings of Bulgaria, Serbia, Montenegro, and Romania as they charge toward fleeing Ottoman soldiers on a propaganda postcard printed in Bulgaria for the First Balkan War.

6.2 Η μάχη του Ουρούς Τεπέ
Τραυματίες στρατιώτες στο πεδίο της μάχης ανάμεσα στις βουλγαρικές και οθωμανικές δυνάμεις κοντά στον Ουρούς Τεπέ.
6.2. The Battle of Urush Tepe
After a battle between Bulgarian and Ottoman forces near Urush Tepe, wounded soldiers lie in front of stacked rifles.

6.3. Βουλγαρικά κανόνια
Οι βουλγαρικές πυροβολαρχίες έπαιξαν σημαντικό ρόλο στις νικηφόρες μάχες του Α' Βαλκανικού Πολέμου.
6.3. Bulgarian Canons
Bulgarian artillery units played an important role in the successful conduct of the First Balkan War.

6.4. Η πολιορκία της Αδριανούπολης
Μετά τις αρχικές νίκες κατά των Οθωμανών το 1912, οι αψιμαχίες ανακόπηκαν, ενόσω οι Σύμμαχοι προσπαθούσαν να συνάψουν συνθήκη με τους Τούρκους. Όταν οι συνομιλίες απέτυχαν, οι Βούλγαροι στρατιώτες προέλασαν προς νότο και πολιόρκησαν την Αδριανούπολη.
6.4. The Siege of Adrianople
After initial victories against the Ottoman army in 1912, hostilities paused as the Balkan allies tried to negotiate a treaty. When the negotiations broke down, Bulgarian soldiers marched south and laid siege to Adrianople.

6.5. Το φρούριο Aivaz-Baba
Η Αδριανούπολη είχε ισχυρές οχυρώσεις όπως το εικονιζόμενο φρούριο.
6.5. The Fortification "Aivaz-Baba"
Adrianople was protected by massive fortifications like this one.

6.6. Βούλγαροι στρατιώτες στην Αδριανούπολη
Η πολιορκία της Αδριανούπολης από τους Βουλγάρους διήρκεσε από τις 12 έως τις 25 Μαρτίου 1913 και έληξε με τη νίκη των πολιορκητών.
6.6. Bulgarian Soldiers at Adrianople
The Bulgarian siege lasted from March 12 to 25, 1913. Finally, the city fell to the attackers.

6.7. Το οχυρωματικό τείχος Haiderlak Tatia
Τμήμα της οχύρωσης της Αδριανούπολης που κυρίευσαν οι Βούλγαροι.
6.7. The Fortification "Haiderlak Tatia"
These fortifications at Adrianople were captured by the Bulgarians.

6.8. Κηδεία των πεσόντων
Μετά το τέλος της πολιορκίας έγινε η κηδεία των Βουλγάρων στρατιωτών που σκοτώθηκαν.
6.8. Services for the Dead
Funeral services for the fallen Bulgarian soldiers were held after the city of Adrianople was captured.

6.9. Αιχμάλωτοι
Οθωμανοί από τον στρατό του Εμίρ Μπέη, που αιχμαλώτισαν οι Βούλγαροι κατά τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο.
6.9. Prisoners
Ottoman prisoners of war captured by the Bulgarians during the First Balkan War from the army of Emer Bey.

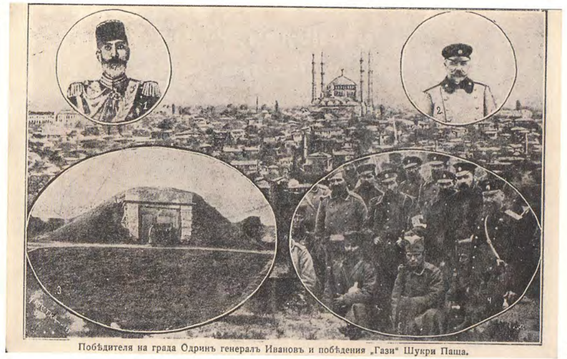

6.10. Η Αδριανούπολη μετά τη βουλγαρική νίκη
Ο ηττημένος Σούκρι Πασάς (αριστερά) και ο νικητής Βούλγαρος στρατηγός Ιβάνοφ (δεξιά) εικονίζονται σε αυτή την κάρτα με φόντο την Αδριανούπολη.
6.10. Adrianople after its Capture
Against a background of the city of Adrianople, this card shows insets of the defeated Shukri Pasha at the left and the victorious Bulgarian general Ivanov at the upper right.

6.11. Στρατόπεδο του πυροβολικού
Το στρατόπεδο του πυροβολικού στην Αδριανούπολη όπως ήταν πριν το πυρπολήσει ο Σούκρι Πασάς.
6.11. Artillery Barracks
The Ottoman artillery barracks of Shukri Pasha are shown as they appeared before they were burned down in the Battle of Adrianople.

6.12. Ο Β' Βαλκανικός Πόλεμος

Ο Β' Βαλκανικός Πόλεμος ξέσπασε στις 29-30 Ιουνίου 1913 με αφορμή τις διαφωνίες για το διαμερισμό των οθωμανικών εδαφών. Η Ελλάδα, η Σερβία και η Ρουμανία πολέμησαν κατά της Βουλγαρίας. Ακόμη και οι Τούρκοι επωφελήθηκαν της ευκαιρίας και κατέλαβαν πάλι την Αδριανούπολη. Την 1η Ιουλίου 1913 οι Ελληνικές δυνάμεις συνέλαβαν τη βουλγαρική φρουρά στη Θεσσαλονίκη, που έγινε έτσι ελληνική. Η Συνθήκη του Βουκουρεστίου επικύρωσε τον ίδιο χρόνο το καθεστώς.

6.12. The Second Balkan War

The Second Balkan War broke out on June 29-30, 1913 over disagreements about the division of Ottoman territory. Greece, Serbia and Romania fought against Bulgaria, and even the Ottoman Turks seized the opportunity to recapture Adrianople. On July 1, 1913, Greek forces captured the Bulgarian garrison at Thessaloniki and the city became a part of Greece. The Treaty of Bucharest confirmed the situation later that year.

6.13. Ρουμανία

Η Ρουμανία ήταν ουδέτερη κατά τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο, αλλά το 1913 συμμάχησε με τη Σερβία και την Ελλάδα και εισέβαλε στη Βουλγαρία, αποκτώντας καινούργια εδάφη στο τέλος του πολέμου. Στην κάρτα αυτή ο βασιλιάς Κάρολος Α' της Ρουμανίας επιθεωρεί τα στρατεύματά του καθώς διαβαίνουν χωρίς αντίσταση τα σύνορα της Βουλγαρίας, πεζή ή με ποδήλατο.

6.13. Romania

Romania was neutral in the First Balkan War, but in 1913 it joined Serbia and Greece and invaded Bulgaria, receiving new territory at the close of the war. On this card, King Carol I of Romania reviews his soldiers as they quietly cross the border into Bulgaria on foot and by bicycle.

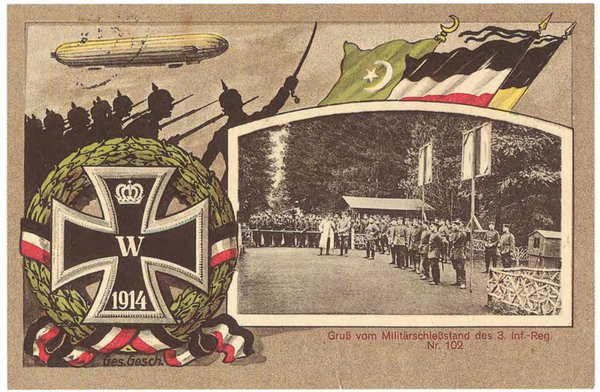

6.14-6.15. Η αντίδραση των Βουλγάρων και των Οθωμανών

Οι δυσμενείς επιπτώσεις των Βαλκανικών πολέμων ώθησαν τη Βουλγαρία και την οθωμανική αυτοκρατορία στο πλευρό της Γερμανίας και της Αυστρίας κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο οθωμανικός στρατός επιτέθηκε κατά της Ρωσίας και η Βουλγαρία εισέβαλε στη Σερβία με όλη τη στρατιωτική της ισχύ.

6.14-6.15. Bulgarian and Ottoman Anger

Angered over the Balkan Wars, Bulgaria and the Ottoman Empire sided with Germany and Austria during World War I. The Ottoman army attacked Russia and Bulgaria invaded Serbia with the full force of its army.

Α' Παγκόσμιος Πόλεμος

Στο τέλος του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα η ανησυχία της Αψβουργικής δυναστείας της Αυστρίας για την επέκταση της Τσαρικής Ρωσίας γινόταν ολοένα πιό έντονη. Και τα δύο κράτη επιζητούσαν χερσαίο διάδρομο προς τη Μεσόγειο και η Βαλκανική χερσόνησος ήταν η πιο εύκολη δίοδος. Για να αναχαιτίσει τη Σερβία, τον κύριο σύμμαχο της Ρωσίας στα Βαλκάνια, η Αυστρία προσήρτησε το 1908 τη Βοσνία και την Ερζεγοβίνη, προκαλώντας αντι-αυστριακά αισθήματα, ανάλογα δημοσιεύματα του Τύπου καθώς και τρομοκρατικές ενέργειες κατά της Αυστρίας στις περιοχές αυτές.

World War I

In the late 19th and early 20th centuries, the Hapsburg dynasty in Austria became increasingly concerned about the expansion of Czarist Russia. Both Russia and Austria wanted a land corridor to the Mediterranean and the Balkan Peninsula was the most easily available route. As a check against Russia's main Balkan ally Serbia, Austria annexed Bosnia and Herzegovina in 1908. This act led to anti-Austrian feelings in the occupied territories as well as to terrorism against Austrian interests and a strong anti-Austrian press in Serbia.

7.1. Το Οικόσημο των Αψβούργων
7.1. The Hapsburg Coat of Arms

7.2. Γουλιέλμος Α'
Ο Κάιζερ Γουλιέλμος Α' βασίλευσε στη Γερμανία από το 1888 έως το 1918, ενισχύοντας το στρατό και ιδίως το ναυτικό της ώστε να γίνει το ισχυρότερο του κόσμου. Οι απώτεροι σκοποί της Γερμανίας παρέμεναν μυστικοί.

7.2. Wilhelm I
Kaiser Wilhelm I ruled Germany between 1888 and 1918, building up its army and especially its navy to be the largest in the world. Germany's ultimate aims were kept secret.

7.3. Φραγκίσκος Ιωσήφ
Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ, αυτοκράτορας της Αυστρο-Ουγγαρίας στις αρχές του 20ού αιώνα, προσπάθησε ενεργά να αναχαιτίσει την επέκταση της Ρωσίας και τις απόπειρές της να χρησιμοποιήσει τη Σερβία ως δίοδο προς τη Μεσόγειο.

7.3. Franz Joseph
In the early 20th century, the Emperor of Austria-Hungary was Franz Joseph. He actively opposed Russian expansion and its efforts to use its ally Serbia as an outlet to the Mediterranean.

7.4. Δολοφονία του Φραγκίσκου Φερδινάνδου
Ο Αρχιδούκας Φραγκίσκος Φερδινάνδος, διάδοχος του Αυστρο-Ουγγρικού θρόνου, δολοφονήθηκε στο Σεράγιεβο στις 28 Ιουνίου 1914. Καθώς υπήρχαν υποψίες για σερβική συμμετοχή στην επίθεση, η Αυστρία έστειλε τελεσίγραφο στη Σερβία απαιτώντας να πάρει αντιτρομοκρατικά μέτρα. Όταν η Σερβία δέχτηκε ορισμένα μόνο από αυτά, η Αυστρία κήρυξε πόλεμο.
7.4. Assassination of Francis Ferdinand
Archduke Francis Ferdinand, heir to the throne of the Austro-Hungarian Empire, was assassinated in Sarajevo on June 28, 1914. Serbian involvement in the attack was suspected, and Austria presented Serbia with an ultimatum bearing several anti-terrorist demands. When Serbia accepted only part of the ultimatum, Austria declared war.

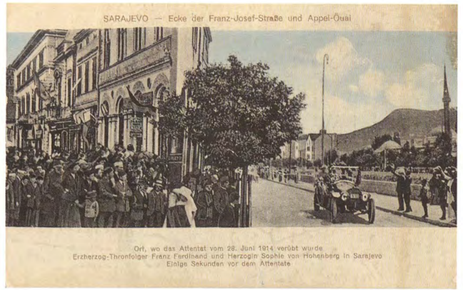

7.5. Παρέλαση στο Σεράγιεβο
Η κάρτα αυτή εικονίζει την παρέλαση της 28ης Ιουνίου 1914 σε φωτογραφία που τραβήχτηκε μερικά δευτερόλεπτα πριν τη δολοφονία.
7.5. The Parade in Sarajevo
This card shows the June 28, 1914 parade in Sarajevo, with views taken only a few moments before the assassination.

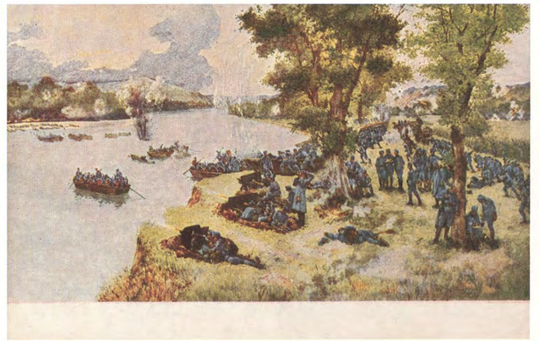

7.6. Η αρχή του Α' Παγκοσμίου Πολέμου
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος άρχισε με την εισβολή της Σερβίας από τον αυστριακό στρατό, που πέρασε τον ποταμό Ντρίνα το Σεπτέμβριο του 1914, όπως εικονίζει αυτή η κάρτα.
7.6. World War I Begins
Austrian soldiers crossed the Drina River in September, 1914, in the invasion of Serbia that started World War I. This postcard shows the crossing.

7.7. Αυστριακό υποβρύχιο
Το δίκτυο των διεθνών συμμαχιών σύντομα διήρεσε την Ευρώπη ανάμεσα στις Κεντρικές Δυνάμεις (Αυστρο-Ουγγαρία, Γερμανία, Βουλγαρία και Τουρκία) και τους Συμμάχους (Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία και Βέλγιο). Η Γερμανία και η Αυστρία άρχισαν να χρησιμοποιούν το μεγάλο υποβρύχιο στόλο τους για να αποκλείσουν τα συμμαχικά πλοία.
7.7. Austrian Submarine
The network of international alliances soon divided Europe between the Central Powers (Austria-Hungary, Germany, Bulgaria and Turkey) and the Allied Powers (Britain, France, Russia and Belgium). Germany and Austria began using their large submarine fleet to block Allied shipping.

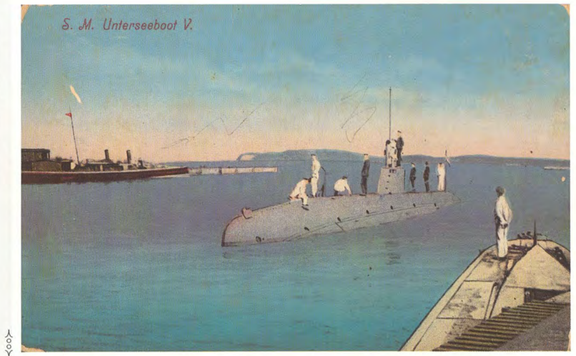

7.8. Γερμανικό πυροβολικό
Ο πόλεμος διεξήχθηκε με ένα περίεργο κράμα παλαιάς και ξεπερασμένης στρατηγικής και νέας τεχνολογίας.
Στην παλιομοδίτικη αυτή γερμανική μονάδα, στα κανόνια είναι ζευγμένα άλογα και οι πολύχρωμες στολές, ειδικά τα έντονα κόκκινα κολλάρα, αποτελούσαν εύκολους στόχους.

7.8. German Field Artillery
The war had a curious blend of old, outmoded military strategies and new technologies. In this old-fashioned German unit, the artillery was pulled by horses and the colorful uniforms, especially the bright red collars, made easy targets.

7.9. Πολεμικά στο Βόσπορο
Με την Τουρκία να μάχεται την Ρωσία στον Καύκασο, η Αυστρία και η Γερμανία αποφάσισαν να ανοίξουν χερσαίο διάδρομο προς την Κωνσταντινούπολη για να προμηθεύσουν την Οθωμανική Αυτοκρατορία με όπλα και πυρομαχικά, που οι Τούρκοι μπορούσαν μετά να προωθήσουν στο μέτωπο μέσω θαλάσσης.

7.9. Warships in the Bosphorus
With Turkey fighting Russia in the Caucasus, Austria and Germany decided to open up a land route to Constantinople to provide the Ottoman Empire with arms and munitions that the Turks could then transport to the front by sea.

7.10. Βούλγαροι στρατιώτες στη Σερβία
Η Βουλγαρία, ενοχλημένη απο τις επιπτώσεις του Β' Βαλκανικού Πολέμου, συμμάχησε με την Αυστρο-Ουγγαρία κατά την εισβολή της Σερβίας που στόχο είχε να συνδέσει τη Βιέννη και το Βερολίνο με την Κωνσταντινούπολη.

7.10. Bulgarian Soldiers in Serbia
Bulgaria, angered over the Second Balkan War, joined Austria-Hungary in the invasion of Serbia that was intended to link Berlin and Vienna with Constantinople.

7.11. Εικόνες του πολέμου
Καθώς ο βουλγαρικός στρατός προήλαυνε στη Σερβία, διάφοροι ζωγράφοι ζωγράφιζαν εικόνες, όπως αυτή, που τυπώνονταν γρήγορα σε κάρτες για να ικανοποιήσουν την επιθυμία του κόσμου να μάθει νέο του πολέμου.

7.11. Wartime Images
As Bulgarian troops advanced into Serbia, painters made official images like this one that were quickly turned into postcards to provide an eager public with news of the war.

7.12. Ο βουλγαρικός Ερυθρός Σταυρός
Με σκοπό να συγκεντρώσει πόρους για ιατρική περίθαψη, ο βουλγαρικός Ερυθρός Σταυρός πουλούσε αυτή την κάρτα που εικονίζει στρατιώτες να διαβαίνουν τον ποταμό Μοράβα στη Σερβία.
7.12. Bulgarian Red Cross Card
In order to raise money for medical relief, the Bulgarian Red Cross sold this card showing soldiers crossing the Morava River in Serbia.

7.13. Η υποχώρηση του σερβικού στρατού
Στην αρχή του πολέμου η νίκη ήταν με το μέρος της Αυστρίας και της Βουλγαρίας, των οποίων τα στρατεύματα προήλασαν με γρήγορο ρυθμό. Οι δυνάμεις της Σερβίας και του Μαυροβουνίου υποχώρησαν νοτιοανατολικά μέσω της Αλβανίας προς τις ακτές της Αδριατικής.
7.13. Retreating Serbian Soldiers
Austria and Bulgaria were highly successful at the start of the war, and their armies advanced rapidly. Serbian and Montenegran forces retreated to the southeast through Albania to the Adriatic coast.

7.14. Καταφύγιο στην Κέρκυρα
Η Κέρκυρα ήταν ένα ήσυχο νησί πριν να δεχθεί 100.000 στρατιώτες από τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, που υποχώρησαν μπροστά στην προέλαση των βουλγαρικών και αυστριακών στρατευμάτων. Η Ελλάδα ήταν ουδέτερη, αλλά προσέφερε άσυλο στους στρατιώτες.
7.14. Refuge in Corfu
Corfu was a quiet Greek island before it received 100,000 Serbian and Montenegran soldiers who fled before the advance of the Bulgarian and Austrian armies. Greece was neutral in the war, but it gave the soldiers sanctuary.

7.15. Γερμανική και αυστριακή προπαγάνδα
Οι Κεντρικές Δυνάμεις ήταν ενθουσιασμένες με τις νίκες τους στις αρχές του πολέμου και τύπωσαν κάρτες σαν αυτή που εικονίζει Γερμανό στρατιώτη να ξυλίζει τους φοβισμένους εχθρούς του.
7.15. German and Austrian Propaganda
The Central Powers were elated over their victories at the beginning of the war, and they issued postcards like this example showing a German soldier spanking his cowering enemies.

7.16. Ο πιό μικρός κανονιέρης.
7.16. The Smallest Canonier.

7.17. Αγγλική και γαλλική προπαγάνδα
Η προσωποποίηση της Ελευθερίας ενθαρρύνει τον στρατό σε αυτή τη γαλλική κάρτα που τυπώθηκε το 1915.
7.17. British and French Propaganda
The personification of Liberty urges troops forward on this French propaganda postcard issued in 1915.

7.18. Σημαίες των Συμμάχων.
7.18. Flags of the Allies.

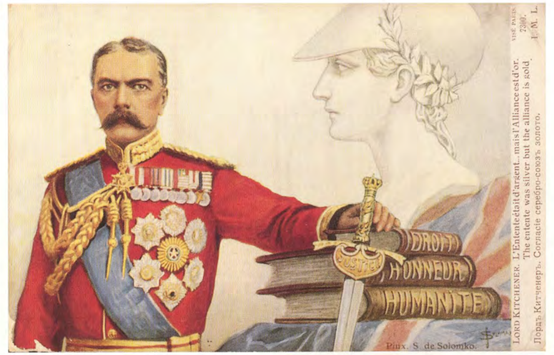

7.19. Ο Λόρδος Κίτσενερ
Η Βρετανία ήταν ανέτοιμη στις αρχές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η προετοιμασία για τον πόλεμο ανατέθηκε στο Λόρδο Κίτσενερ, που διορίστηκε υπουργός Εξωτερικών για τον πόλεμο. Ο Κίτσενερ αναδιοργάνωσε τον στρατό και έστρεψε τη βρετανική βιομηχανία, που ήταν πάντα ισχυρός εθνικός παράγοντας, προς την πολεμική προετοιμασία.
7.19. Lord Kitchener
Britain was woefully unprepared at the start of World War I. Preparations for armed conflict were entrusted to Lord Kitchener, who was appointed Secretary of State for War. He reorganized the army and turned British manufacturing, which had always been a national strength, to preparations for war.

7.20. Οι μηχανές αλλάζουν τον πόλεμο για πάντα
Το Βέλγιο πολέμησε στο πλευρό της Βρετανίας και της Γαλλίας. Ένα από τα λιγότερο επιτυχή πειράματα των Βέλγων ήταν να χρησιμοποιήσουν σκυλιά στην έλξη των βαρέων πυροβόλων. Μέχρι το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, η πρόοδος στην πολεμική τεχνολογία είχε φέρει σημαντικές αλλαγές στις πολεμικές μεθόδους, ώστε να σταματήσει οριστικά τη χρήση ζώων στις μάχες.
7.20. Machines Change War Forever
Belgium fought on the side of Britain and France. One of its (not very successful) experiments used dogs to pull heavy machine guns. By the end of the war, mechanization had transformed warfare and animals were no longer considered useful as combat draft animals.

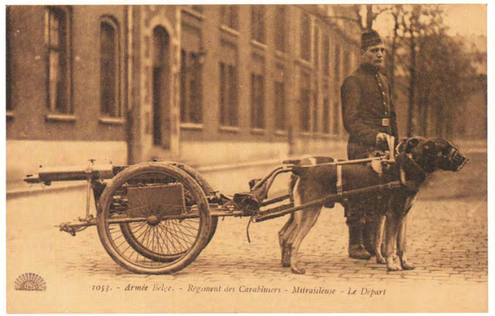

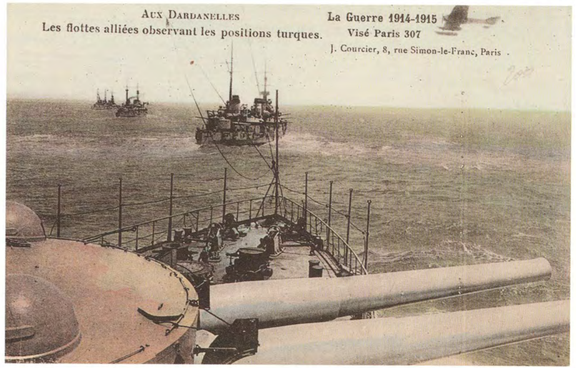

7.21. Η βρετανική και γαλλική πολιτική στα Δαρδανέλλια
Η συμμετοχή της οθωμανικής αυτοκρατορίας στο πλευρό των Κεντρικών Δυνάμεων αναχαίτισε την προέλαση της Ρωσίας στο ανατολικό μέτωπο. Επιπλέον, καθώς τα Δαρδανέλλια και ο Μαρμαράς ήταν υπό τον έλεγχο των Τούρκων, τα συμμαχικά πλοία δεν μπορούσαν να διεισδύσουν στη Μαύρη Θάλασσα για να ανακουφίσουν τη Ρωσία. Καθώς οι βουλγαρικές και αυστριακές δυνάμεις εξακολουθούσαν να προελαύνουν στα Βαλκάνια, οι Σύμμαχοι αποφάσισαν να καταλάβουν τα Δαρδανέλλια και να φέρουν υπό τον ελεγχό τους τα 40 μίλια της διάβασης, κάνοντας απόβαση για να παρακάμψουν τα Βαλκάνια. Στις 18 Μαρτίου 1915 αγγλικά και γαλλικά πλοία επιτέθηκαν κατά των τουρκικών θέσεων στα Δαρδανέλλια ανεπιτυχώς και μετά αποβίβασαν στρατεύματα στην χερσόνησο της Καλλίπολης. Μετά από ισχυρές μάχες, οι αντίπαλοι έσκαψαν χαρακώματα και ο πόλεμος συνεχίστηκε χωρίς σημαντικές επιτυχίες, αλλά με βαριές απώλειες. Στις αρχές του 1916 οι Σύμμαχοι αποσύρθηκαν ηττημένοι.

7.21. British and French Policy in the Dardanelles
The participation of the Ottoman Empire on the side of the Central Powers checked Russian advances on the eastern front, and Ottoman control of the Dardanelles and the Sea of Marmara prevented allied shipping from reaching the Black Sea to relieve Russia. With Bulgarian and Austrian forces still advancing in the Balkans, the Allies decided to boldly sieze the Dardanelles in order to control the 40-mile stretch of water by using a naval landing to bypass the Balkans. On March 18, 1915, English and French ships unsuccessfully attacked Turkish positions in the Dardanelles, and they then landed an army on the Gallipoli Peninsula. After furious fighting, the opposing armies dug trenches, and the campaign continued without significant advances but with heavy casualties. In early 1916, the Allied army withdrew in defeat.

7.22. Στρατιώτες της Αυστραλίας
Οι δυνάμεις των Αυστραλών έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην Καλλίπολη αλλά υπέστησαν βαριές απώλειες.

7.22. The Australian Expeditionary Force
Australian forces played a major role at Gallipoli, and they suffered heavy casualties.

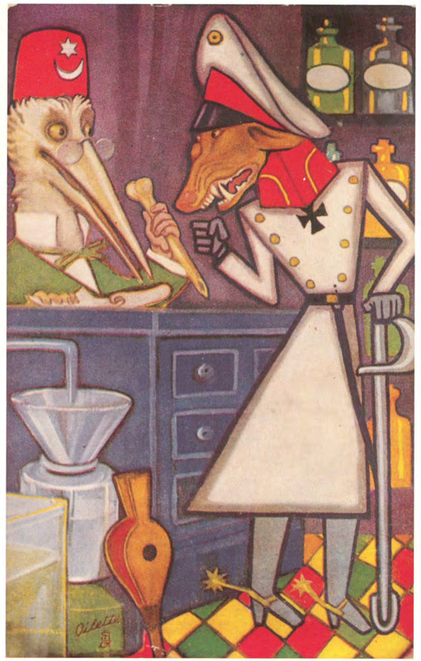

7.23. Βρετανική προπαγάνδα
Στην αγγλική αυτή κάρτα, που βασίζεται σε μύθο του Αισώπου, ο λύκος, ντυμένος Γερμανός, δείχνει πολύ λίγη ευγνωμοσύνη στον πελαργό, που είναι ντυμένος Τούρκος και που μόλις του έχει αφαιρέσει ένα κόκκαλο από τον λαιμό. Η σκηνή υπαινίσσεται ότι η Τουρκία δεν θα ανταμειβόταν για τις νίκες της στην Καλλίπολη ή αλλού.

7.23. British Propaganda
On this English postcard adapted from one of Aesop's fables, a stork dressed as Turkey receives little gratitude from a wolf dressed as Germany after the stork removed a bone stuck in the wolf's throat. The implication is that Turkey would not be rewarded for its victories at Gallipoli and elsewhere.

7.24. Το βαλκανικό μέτωπο
Στις 5 Οκτωβρίου αγγλικά και γαλλικά στρατεύματα άρχισαν να φτάνουν στη Βόρεια Ελλάδα, γιατί υπήρχε φόβος ότι ο βουλγαρικός στρατός θα πορευόταν προς τα δυτικά μέσω της Μακεδονίας και της Θράκης. Στην κάρτα εικονίζεται η αποβίβαση του γαλλικού επιτελείου στη Θεσσαλονίκη.

7.24. The Balkan Front
On October 5, 1915, French and British troops began arriving in northern Greece because they feared the Bulgarian army would march west through Thrace and Macedonia. This card shows the French command staff landing at Thessaloniki.

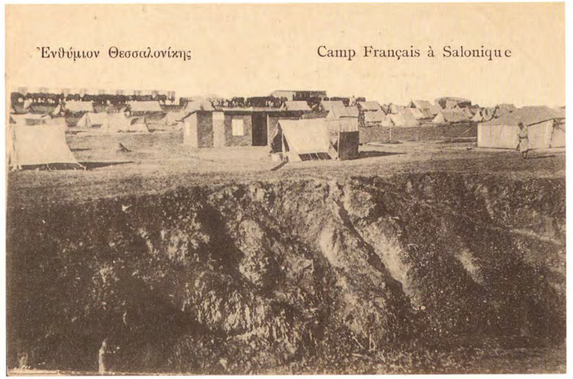

7.25. Το γαλλικό στρατόπεδο
Οι Γάλλοι στρατιώτες στη Θεσσαλονίκη έμεναν σε σκηνές.
7.25. The French Camp
French soldiers in Thessaloniki lived in tents.

7.26. Πυροβολικό
Γαλλική μονάδα του πυροβολικού με άλογα ζευγμένα στα κανόνια.
7.26. Artillery
Artillery pieces stationed at Thessaloniki were pulled by horses. This card shows a French unit.

7.27. Στραταρχείο
Η κάθε στρατιωτική μονάδα είχε το δικό της ταχυδρομείο από όπου οι στρατιώτες έστελναν την αλληλογραφία τους. Η κάρτα αυτή, που ταχυδρομήθηκε από Γάλλο στρατιώτη, εικονίζει το κτίριο που χρησίμευε ως στραταρχείο της Θεσσαλονίκης.
7.27. Headquarters
Military units set up their own post offices for soldiers to send mail. This card, sent home by a French artilleryman, shows the building used as military headquarters in Thessaloniki.

7.28. Στρατιώτης στην ύπαιθρο
Μια αληθινή φωτογραφία, τυπωμένη στη Θεσσαλονίκη ως αναμνηστική κάρτα.
7.28. A Soldier Poses
A real photograph, printed as a postcard, provides a momento to mail home. It was printed in Thessaloniki.

7.29. Η Ελλάδα στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο

Στις αρχές του Πολέμου η Ελλάδα ήταν ουδέτερη και η κυβέρνησή της βαθιά διχασμένη. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος ήταν γερμανόφιλος, ενώ ο πρωθυπουργός, Ελευθέριος Βενιζέλος, ήταν με το μέρος της Αγγλίας και της Γαλλίας.

Η διαφωνία έγινε τόσο έντονη, ώστε, για ένα διάστημα, η Ελλάδα είχε δύο αντίθετες κυβερνήσεις, μία του βασιλιά στην Αθήνα και μία του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη. Όταν ο Κωνσταντίνος εξορίστηκε, η Ελλάδα ήρε μέρος στον πόλεμο στο πλευρό των Συμμάχων. Ο Κωνσταντίνος ανέλαβε τη βασιλεία το 1913, εξορίστηκε το 1917 και επανήλθε το 1920. Παραιτήθηκε το 1922 μετά την αποτυχία της Μικρασιατικής εκστρατείας.

7.29. Greece in World War I

Greece was neutral at the beginning of the war, and its government was sharply divided. King Constantine favored Germany, while Prime Minister Venizelos favored England and France. The conflicting views eventually became so intense that Greece had two rival governments for a short period, one under the King in Athens and one under Venizelos in Thessaloniki. After Constantine left Greece and went into exile, Greece entered the war on the side of the Allies. Constantine I became King in 1913. He left Greece in 1917 because of his pro-German views but was restored in 1920. He abdicated in 1922 after his army was defeated in a campaign designed to add the coast of Anatolia to Greece.

7.30. Βενιζελικοί στρατιώτες στη Θεσσαλονίκη

Ακόμη και πριν το 1917 οι περισσότεροι Ελληνες ήταν με το μέρος των Συμμάχων, και κατά της Τουρκίας και της Βουλγαρίας. Ο Βενιζέλος συγκέντρωσε μεγάλο στρατό που εκπαιδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη. Ο ρόλος της Ελλάδας στον πόλεμο ήταν ιδιαίτερα σημαντικός στην απελευθέρωση της Σερβίας και του Μαυροβουνίου.

7.30. Venizelist Soldiers in Thessaloniki

By 1917, most Greeks supported the Allies against Turkey and Bulgaria. Prime Minister Venizelos raised a large army, which trained in Thessaloniki. Greece entered the war and played a decisive role in helping to free Serbia and Montenegro.

7.31. Σημαίες των Συμμάχων

Η Ελλάδα ήρε μέρος σε μια μεγάλη συμμαχία που ήδη μαχόταν κατά των Κεντρικών Δυνάμεων. Η κάρτα αυτή τυπώθηκε λίγο πριν την κήρυξη του πολέμου από την Ελλάδα.

7.31. Allied Flags

Greece joined a large number of countries, which had already entered the war against the Central Powers. This card was made just before Greece declared war.

7.32. Η προέλαση των Βρετανών στην Ιερουσαλήμ

Στρατεύματα της Βρετανικής αυτοκρατορίας, που περιλάμβαναν τους Ινδούς Λογχοφόρους που εικονίζονται εδώ, κατέλαβαν την Ιερουσαλήμ, συμβάλλοντας στην κατάρρευση της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

7.32. British Advance into Jerusalem

Troops from the British Empire, including the Indian Lancers pictured here, entered Jerusalem and helped put an end to the Ottoman Empire.

7.33. Ο Επίλογος: Τουρκία
Μετά τη διάλυση της οθωμανικής αυτοκρατορίας, ο Μουσταφά Κεμάλ και τα άλλα μέλη της Επιτροπής των Νεοτούρκων ίδρυσαν το νέο τουρκικό κράτος που είχε κοσμικό αντί για θρησκευτικό χαρακτήρα.
7.33. The Aftermath: Turkey
After the dissolution of the Ottoman Empire, Mustafa Kemal and the other members of the Committee of Young Turks successfully founded the new Turkish nation as a secular rather than a religious state.

7.34. Ο Επίλογος: Γιουγκοσλαβία
Η ίδρυση του γιουγκοσλαβικού κράτους εικονίζεται με τη μορφή ενός λευκού αετού που καταστρέφει τα λάβαρα της Αυστρο-Ουγγαρίας, της Βουλγαρίας, της Γερμανίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.
7.34. The Aftermath: Yugoslavia
The creation of Yugoslavia is shown as a victorious white eagle breaking the standards of Austria-Hungary, Bulgaria, Germany, and the Ottoman Empire.

7.35. Η ελληνική σημαία σε ταχυδρομικό δελτάριο.
7.35. The Greek Flag on a Postcard.

7.36. Ο Επίλογος: Ελλάδα
Ανάμεσα στο 1895 και το 1920 η Ελλάδα διπλασίασε την επικράτειά της, εκσυγχρόνισε τη βιομηχανία της και αντιμετώπισε με επιτυχία εξωτερικές και εσωτερικές συγκρούσεις.
7.36. The Aftermath: Greece
Between 1895 and 1920, Greece doubled its territory, modernized its industry, and successfully survived both external and internal conflicts.

ISBN 960-8350-26-3